

Официален вестник

на Европейския съюз

С 221

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
14 август 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейския съюз	
2010/С 221/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 209, 31.7.2010 г.	1
	V Становища	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд	
2010/С 221/02	Дело С-105/08: Решение на Съда (първи състав) от 17 юни 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно предоставяне на услуги и свободно движение на капитали — Членове 49 ЕО и 56 ЕО, както и членове 36 и 40 от Споразумението за ЕИП — Пряко данъчно облагане — Облагане на получените лихви — Неблагоприятно третиране на чуждестранните лица — Тежест на доказване)	2

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 221/03	Дело C-211/08: Решение на Съда (голям състав) от 15 юни 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 49 ЕО — Социална сигурност — Болнично лечение, необходимо в рамките на временен престой в друга държава членка — Липса на право да се изиска участие на компетентната институция в допълнение на участието на институцията на държавата членка на престой)	2
2010/C 221/04	Дело C-262/08: Решение на Съда (трети състав) от 10 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — CopyGene A/S/Skatteministeriet (Шеста директива ДДС — Случаи на освобождаване — Член 13, А, параграф 1, буква б) — Болнична и медицинска помощ — Тясно свързани дейности — Надлежно признати заведения с предназначение, подобно на болниците, терапевтичните или диагностичните медицински центрове — Частна банка за стволови клетки — Услуги по вземане, транспорт, изследване и складиране на кръв от пъпната връв на новородени — Евентуална автоложна или аlogenна употреба на стволови клетки)	3
2010/C 221/05	Съединени дела C-338/08 и C-339/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 24 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Torino, Италия) — P. Ferrero E C. SPA/Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08) (Преюдициално запитване — Директива 90/435/ЕО — Понятие за удържане при източника — Прилагане на данък в размер на 5 % при разпределянето на дивиденди и „възстановяването на данъчното увеличение при окончателно изравняване“ от италианско дъщерно дружество на неговото установено в Нидерландия дружество майка на основание двустранна спогодба)	4
2010/C 221/06	Дело C-375/08: Решение на Съда (втори състав) от 24 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Treviso, Италия) — Наказателно производство срещу Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C. (Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Говеждо и телешко месо — Регламент (ЕО) № 1254/1999 — Финансови помощи от Общността, свързани със специалните премии за мъжки животни от рода на едрия рогат добитък и с плащанията за екстенсификация — Условия за предоставяне — Изчисляване на гъстотата на отглеждане на животни в стопанството — Понятие за годна фуражна площ — Регламент (ЕО) № 3887/92 и Регламент (ЕО) № 2419/2001 — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за помощи на Общността — Национална правна уредба, която подчинява отпускането на финансовите помощи от Общността на условието да се представи валиден документ, обосноваващ използването на стопанисваните фуражни площи)	5
2010/C 221/07	Дело C-413/08 P: Решение на Съда (втори състав) от 17 юни 2010 г. — Lafarge SA/Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Картел — Гипсокартони — Изопачаване на доказателства — Тежест на доказване — Липса на мотиви — Регламент № 17 — Член 15, параграф 2 — Санкция — Повторност на нарушението — Етап на отчитане на възпиращия ефект на глобата)	5
2010/C 221/08	Дело C-423/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Собствени ресурси — Процедура за събиране на вносни или износни мита — Неспазване на сроковете за вписване на собствените ресурси — Плащане със закъснение на свързаните с тези мита собствени ресурси)	6

2010/C 221/09	Дело C-492/08: Решение на Съда (първи състав) от 17 юни 2010 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност — Намалена ставка — Член 96 и член 98, параграф 2 — Приложение III, точка 15 — Правна помощ — Адвокатски услуги — Пълно или частично заплащане от държавата)	6
2010/C 221/10	Дело C-550/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht München, Германия) — British American Tobacco (Germany) GmbH/Hauptzollamt Schweinfurt (Директива 92/12/ЕИО — Облагани с акциз продукти — Внос на суров тютюн, който не подлежи на облагане с акциз под режим активно усъвършенстване — Преработка в нарязан тютюн — Движение между държави членки — Придружаващ документ)	7
2010/C 221/11	Дело C-571/08: Решение на Съда (трети състав) от 24 юни 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 95/59/ЕО — Данъци, различни от данъците върху оборота, които засягат потреблението на промишлено обработен тютюн — Член 9, параграф 1 — Свободно определяне от производителите и вносителите на максималните цени за продажба на дребно на техните продукти — Национална правна уредба, налагаща минимална цена за продажба на дребно на цигари — Обосноваване — Закрила на общественото здраве)	7
2010/C 221/12	Дело C-2/09: Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд, България) — Регионална Митническа Дирекция — Пловдив/Петър Димитров Калинчев (Акцизи — Данъчно облагане на употребяваните превозни средства — По-висок размер на облагане на внесените употребявани превозни средства в сравнение с това на превозните средства, вече в движение на националната територия — Облагане в зависимост от годината на производство и броя изминати километри според показанията на километража на превозните средства — Понятие „подобни местни стоки“)	8
2010/C 221/13	Дело C-31/09: Решение на Съда (голям състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Bíróság, Република Унгария) — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (Директива 2004/83/ЕО — Минимални условия, които трябва да изпълняват лица от трети страни или лица без гражданство, за да могат да претендират за статут на бежанец — Лице без гражданство от палестински произход, което не е искало закрилата или помощта на Агенцията на Организацията на обединените нации за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) — Искане за предоставяне на статут на бежанец — Отхвърляне с довода за неизпълнение на условията, предвидени в член 1, раздел А от Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г. — Право на това лице без гражданство на признаване на статут на бежанец въз основа на член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2004/83)	9
2010/C 221/14	Дело C-37/09: Решение на Съда (трети състав) от 10 юни 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Управление на незаконно депонирани отпадъци — Директива 2006/12/ЕО — Директива 80/68/ЕИО)	9
2010/C 221/15	Дело C-51/09 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 24 юни 2010 г. — Barbara Becker/Harman International Industries Inc., Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словна марка „Barbara Becker“ — Възражение на притежателя на словните марки на Общността „BECKER“ и „BECKER ONLINE PRO“ — Преценка на вероятността от объркване — Преценка на сходството на знаците в концептуален план)	10

2010/C 221/16	Дело C-58/09: Решение на Съда (първи състав) от 10 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof, Германия) — Leo-Libera GmbH/Finanzamt Buchholz in der Nordheide (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 135, параграф 1, буква и) — Освобождаване на залагането, лотариите и другите форми на хазарт — Условия и граници — Право на определяне от държавите членки) 10	10
2010/C 221/17	Дело C-75/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria, Италия) — Agra Srl/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 221, параграфи 3 и 4 — Последващо събиране на митническото задължение — Погасителна давност — Деяние, подлежащо на наказателно преследване) 11	11
2010/C 221/18	Дело C-86/09: Решение на Съда (втори състав) от 10 юни 2010 г. (преюдициално запитване от VAT and Duties Tribunal, Manchester, Обединеното кралство) — Future Health Technologies Ltd/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 132, параграф 1, букви б) и в) — Болнична и медицинска помощ и тясно свързани с тях дейности — Предоставяне на медицинска помощ при упражняване на медицински и парамедицински професии — Вземане, изследване и преработване на кръв от пъпната връв — Съхраняване на стволови клетки — Евентуална бъдеща терапевтична употреба — Сделки, представляващи съвкупност от елементи и действия) 11	11
2010/C 221/19	Дело C-98/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 24 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Trani, Италия) — Francesca Sorge/Poste Italiane SpA (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа — Клауза 8 — Данни, които трябва да се съдържат в срочен договор, сключен за заместване на отсъстващ работник — Намаляване на общото ниво на закрила на работниците — Съответстващо тълкуване) 12	12
2010/C 221/20	Съединени дела C-105/09 и C-110/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État, Белгия) — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)/Région wallonne (Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Директива 91/676/ЕИО — Опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници — Програми за действие във връзка с уязвими зони) 13	13
2010/C 221/21	Дело C-169/09: Решение на Съда (седми състав) от 25 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Изисквания за екодизайн към енергоемките продукти — Липса на транспониране в определения срок) 13	13
2010/C 221/22	Дело C-478/09: Решение на Съда (седми състав) от 24 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция (Сливане или разделяне на акционерни дружества — Изискване за доклад от независим експерт — Не е транспонирано в предвидения срок) 14	14

2010/C 221/23	Свързани дела C-188/10 и 189/10: Решение на Съда (голям състав) от 22 юни 2010 г. (преюдициални запитвания от Cour de cassation, Франция) — Производства по дела срещу Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10) (Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Проверка за съответствието на национален закон както с правото на Съюза, така и с конституцията на страната — Национална правна уредба, която осигурява приоритет на производство за инцидентен контрол за конституционност — Член 67 ДФЕС — Свободно движение на хора — Премахване на контрола по вътрешните граници — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Членове 20 и 21 — Национална правна уредба, която допуска проверки на самоличността в 20-километровата зона, прилежаща към сухопътната граница на Франция с държавите по Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген) 14	14
2010/C 221/24	Дело C-507/09 P: Жалба, подадена на 07 декември 2009 г. от „Голдмън Мениджмънт“ АД срещу решение на Общия съд, постановено на 16 ноември 2009 г. по дело T-354/09 15	15
2010/C 221/25	Дело C-218/10: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 6 май 2010 г. — ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation/Finanzamt Hamburg-Bergedorf 16	16
2010/C 221/26	Дело C-224/10: Преюдициално запитване, отправено от Landgerichts Baden-Baden (Германия) на 10 май 2010 г. — Staatsanwaltschaft Baden-Baden/Leo Apelt 16	16
2010/C 221/27	Дело C-225/10: Преюдициално запитване, отправено от Sozialgericht Nürnberg (Германия) на 10 май 2010 г. — Juan Perez García, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa в качеството си на наследник на Jose Bernal Fernandez/Familienkasse Nürnberg 17	17
2010/C 221/28	Дело C-234/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Nanterre (Франция) на 12 май 2010 г. — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable/ Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers 17	17
2010/C 221/29	Дело C-240/10: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия) на 14 май 2010 г. — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz/Finanzamt Stuttgart III 18	18
2010/C 221/30	Дело C-241/10: Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Австрия) на 17 май 2010 г. — Harald Jung и Gerald Hellweger/Magistrat der Stadt Salzburg, друга страна в производството: Finanzamt Salzburg-Stadt 18	18
2010/C 221/31	Дело C-252/10 P: Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 2 март 2010 г. по дело T-70/05: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска агенция за морска безопасност (ЕАМБ) 19	19

2010/C 221/32	Дело C-256/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания) на 25 май 2010 г. — David Barcenilla Fernández/Gerardo García S.L.	20
2010/C 221/33	Дело C-258/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunalul Dâmbovița (Румъния) на 25 май 2010 г. — Nicușor Grigore/Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București	20
2010/C 221/34	Дело C-261/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания) на 25 май 2010 г. — Pedro Antonio Macedo Lozano/Gerardo García S.L.	21
2010/C 221/35	Дело C-265/10: Иск, предявен на 28 май 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	21
2010/C 221/36	Дело C-267/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 28 май 2010 г. — André Rossius/État belge — SPF Finances	22
2010/C 221/37	Дело C-268/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 28 май 2010 г. — Marc Collard/État belge — SPF Finances	23
2010/C 221/38	Дело C-269/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Montreuil (Франция) на 28 май 2010 г. — Société Accor Services France/Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	24
2010/C 221/39	Дело C-270/10: Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 31 май 2010 г. — Lotta Gistö	25
2010/C 221/40	Дело C-272/10: Преюдициално запитване, отправено от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция) на 31 май 2010 г. — Souzana Berkizi-Nikolakaki/Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.) и Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis	25
2010/C 221/41	Дело C-273/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Испания) на 1 юни 2010 г. — David Montoya Medina/Fondo de Garantía Salarial и Universidad de Alicante	26
2010/C 221/42	Дело C-274/10: Иск, предявен на 1 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Унгария	26
2010/C 221/43	Дело C-286/10: Иск, предявен на 9 юни 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република	27
2010/C 221/44	Дело C-287/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif (Люксембург) на 10 юни 2010 г. — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des Contributions directes	28

2010/C 221/45	Дело C-291/10: Иск, предявен на 11 юни 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република ...	28
2010/C 221/46	Дело C-294/10: Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 15 юни 2010 г. — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija	29
2010/C 221/47	Дело C-295/10: Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Република Литва) на 15 юни 2010 г. — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas (неправителствена организация „Литовско зелено движение“), Petras Girinskis и Laurynas Arimantas Lašas/Pakruojo rajono savivaldybės taryba (Общински съвет на община Pakruojas), Šiaulių visuomenės sveikatos centras (Център за обществено здраве, град Šiaulių) и Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (Регионална дирекция за защита на околната среда, град Šiaulių)	29
2010/C 221/48	Дело C-296/10: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Stuttgart (Германия) на 16 юни 2010 г. — Bianca Purruicker/Guillermo Vallés Pérez	30
2010/C 221/49	Дело C-302/10: Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания) на 18 юни 2010 г. — Infopaq International A/S/Danske Dagblades Forening	31
2010/C 221/50	Дело C-306/10: Иск, предявен на 25 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония	32

Общ съд

2010/C 221/51	Дело T-66/01: Решение на Общия съд от 25 юни 2010 г. — Imperial Chemical Industries/Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на сода в Обединеното кралство — Решение за установяване на нарушение на член 82 ЕО — Погасяване по давност на правото на Комисията да налага глоби или санкции — Разумен срок — Съществени процесуални правила — Сила на пресъдено нещо — Наличие на господстващо положение — Злоупотреба при използване на господстващото положение — Засягане на търговията между държави членки — Глоба — Тежест и продължителност на нарушението — Смекчаващи обстоятелства)	33
2010/C 221/52	Дело T-321/05: Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — AstraZeneca/Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на лекарствени продукти за лечение на язва — Решение, с което се установява нарушение на член 82 ЕО — Определяне на пазара — Значителен конкурентен натиск — Злоупотреба с процедурите, свързани със сертификатите за допълнителна закрила на лекарствени продукти и с процедурите за издаване на разрешения за пускане на лекарствени продукти на пазара — Заблуждаващи изявления — Оттегляне на разрешенията за пускане на пазара — Пречки за пускането на пазара на генеричните лекарствени продукти и за паралелния внос — Глоби)	33
2010/C 221/53	Дело T-44/06: Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Комисия/Hellenic Ventures и др. (Арбитражна клауза — Действие по учредяването и развитието на фонд за начален капитал — Прекратяване на договора — Иск, насочен срещу акционерите на дадено дружество — Недопустимост — Възстановяване на авансово платените суми — Лихви)	34

2010/C 221/54	Дело T-111/07: Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Agrofert Holding/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, отнасящи се до производство във връзка с концентрация на предприятия — Отказ на достъп) 35	35
2010/C 221/55	Дело T-342/07: Решение на Общия съд от 6 юли 2010 г. — Ryanair/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Въздушен транспорт — Решение за обявяване на концентрацията за несъвместима с общия пазар — Преценка на последиците от концентрацията върху конкуренцията — Барieri за навлизане на пазара — Повишаване на ефикасността — Ангажименти) 35	35
2010/C 221/56	Дело T-411/07: Решение на Общия съд от 6 юли 2010 г. — Aer Lingus Group/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Решение за обявяване на концентрацията за несъвместима с общия пазар — Понятие за концентрация — Разпореждане с всички придобити акции, за да се възстанови положението преди извършване на концентрацията — Отказ да се наредят необходими мерки — Липса на компетентност на Комисията) 36	36
2010/C 221/57	Дело T-53/08: Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — Италия/Комисия (Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар — Понятие за предимство — Принцип на състезателност) 36	36
2010/C 221/58	Дело T-62/08: Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Комисия (Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за предимство — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Привеждане в изпълнение на помощта) 37	37
2010/C 221/59	Дело T-63/08: Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — Cementir Italia/Комисия (Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за предимство — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Привеждане в изпълнение на помощта) 37	37
2010/C 221/60	Дело T-64/08: Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — Nuova Terni Industrie Chimiche/Комисия (Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за предимство — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Привеждане в изпълнение на помощта) 38	38
2010/C 221/61	Дело T-266/08 P: Решение на Общия съд от 2 юли 2010 г. — Kerstens/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Промяна на местоработата — Член 7 от Правилника — Интерес на службата — Изопачаване на фактите и доказателствата — Задължение за мотивиране на Съда на публичната служба — Право на защита) 38	38

2010/C 221/62	Дело T-335/08: Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — BNP Paribas и BNL/Комисия (Държавни помощи — Мерки, приети от италианските органи по отношение на дадени реструктурирани банки — Режим на преобразуване на данъчните стойности на активите — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяването на помощта — Жалба за отмяна — Лично засягане — Допустимост — Понятие за държавна помощ — Предимство — Селективен характер — Задължение за мотивиране) 39	39
2010/C 221/63	Дело T-351/08: Решение на Общия съд от 30 юни 2010 г. — Matratzen Concord/CXBP — Barranco Schnitzler и Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „MATRATZEN CONCORD“ — По-ранна национална словна марка „MATRATZEN“ — Относително основание за отказ — Доказателство за използването на по-ранната марка — Задължение за мотивиране — Член 73 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009) 39	39
2010/C 221/64	Дело T-407/08: Решение на Общия съд от 25 юни 2010 г. — MIP Metro/CXBP — CBT Comunicación Multimedia (Metromet) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Общността „Metromet“ — По-ранна национална словна марка „meeting metro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 40	40
2010/C 221/65	Дело T-485/08 P: Решение на Общия съд от 2 юли 2010 г. — Lafili/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Допустимост — Понятие за страна, изгубила делото в първата инстанция — Повишаване — Класиране в степен и в стъпка — Коефициент по-висок от единица — Преобразуване в старшинство в стъпката — Член 7 от Приложение XIII към Правилника) 40	40
2010/C 221/66	Дело T-557/08: Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — mPAY24/CXBP — Ultra (M PAY) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „M PAY“ — По-ранна словна марка на Общността и национална словна марка „MPAY24“ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 41	41
2010/C 221/67	Съединени дела T-568/08 и T-573/08: Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — M6 и TF1/Комисия (Държавни помощи — Обществена услуга за излъчването на телевизионни програми — Планирана от Република Франция помощ за France Télévisions — Капиталова дотация от 150 милиона евро — Решение да не се повдигат възражения — Услуга от общ икономически интерес — Критерий за пропорционалност — Липса на сериозни трудности) 41	41
2010/C 221/68	Дело T-51/09: Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Комисия/Antiche Terre (Арбитражна клауза — Програма относно насърчаването на енергийните технологии в Европа (Thermie) — Договор относно проекта за създаване на централа за производство на електрическа енергия в Umbertide (Италия) посредством нова технология за изгаряне на биомаса от земеделското и лесовъдното производство — Значителна промяна на условията за изпълнение на договора — Прекратяване — Възстановяване на изплатените суми — Лихви) 42	42

2010/C 221/69	Дело T-60/09: Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Herhof/CXBP — Stabilator („stabilator“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „stabilator“ — По-ранна словна марка на Общността „STABILAT“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	42
2010/C 221/70	Дело T-124/09: Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Valigeria Roncato/CXBP — Roncato („CARLO RONCATO“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „CARLO RONCATO“ — Нерегистрирани национални фигуративни марки „RV RONCATO“ и нерегистрирана национална словна марка „RONCATO“ — По-ранна национална фигуративна марка „RV RONCATO“ и по-ранна национална словна марка „RONCATO“ — Липса на вероятност от неоснователно извличане на полза от отличителния характер и от репутацията на по-ранните марки — Наличие на основателна причина за използването на заявената марка — Относителни основания за отказ — Член 8, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	43
2010/C 221/71	Дело T-293/08: Определение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — BASF Plant Science и др./Комисия (Сближаване на законодателствата — Съзнателно освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда — Процедура за разрешаване на пускането на пазара — Неприемане на решение — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	43
2010/C 221/72	Дело T-515/08: Определение на Общия съд от 29 юни 2010 г. — Mauerhofer/Комисия (Множествен рамков договор „Комисия 2007“ — Набиране на експерти в рамките на дейностите, свързани с предоставянето на помощ на трети държави — Експертни задачи — Мярка на Комисията във връзка с броя работни дни, които подлежат на плащане — Жалба за отмяна — Липса на обжалваем акт — Недопустимост — Иск за обезщетение — Причинно-следствена връзка — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	44
2010/C 221/73	Дело T-24/09: Определение на Общия съд от 16 юни 2010 г. — Biocaps/Комисия (Конкуренция — Административно производство — Решение, с което се разпорежда проверка — Член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Съществуване на адресат на решението — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	44
2010/C 221/74	Дело T-284/09 P: Определение на Общия съд от 21 юни 2010 г. — Meister/CXBP (Жалба — Публична служба — Длъжностни лица — Атестиране — Закъсняло изготвяне на доклади за оценка — Предмет на жалбата в първоинстанционното производство — Закъснял отговор на административните жалби — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)	45
2010/C 221/75	Дело T-359/09: Определение на Общия съд от 17 юни 2010 г. — Jurašinović/Съвет (Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Доклади на наблюдателите на Европейския съюз в зоната Книн (Хърватия) — Междинна мярка — Недопустимост — Мълчалив отказ да се предостави достъп — Правен интерес — Изрично решение, прието след подаването на жалбата — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	45

Известие №	Съдържание (продължение)	Страница
2010/C 221/76	Дело T-61/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 30 юни 2010 г. — Victoria Sánchez/ Парламент и Комисия (Обезпечително производство — Молба за постановяване на временни мерки — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост) 46	46
2010/C 221/77	Дело T-493/09 P: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. от Y срещу решение, постановено на 7 октомври 2009 г. от Съда на публичната служба по дело F-29/08, Y/Комисия 46	46
2010/C 221/78	Дело T-242/10: Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Danzeisen/Комисия 47	47
2010/C 221/79	Дело T-244/10: Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Tsakiris-Mallas/CXBP — Seven (7 Seven Fashion Shoes) 49	49
2010/C 221/80	Дело T-256/10 P: Жалба, подадена на 9 юни 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу Определение на Съда на публичната служба от 25 март 2010 г. по дело F-102/08, Marcuccio/Комисия 49	49
2010/C 221/81	Дело T-257/10: Жалба, подадена на 4 юни 2010 г. — Италия/Комисия 50	50
2010/C 221/82	Дело T-262/10: Жалба, подадена на 7 юни 2010 г. — Microban International и Microban (Europe)/ Комисия 51	51
2010/C 221/83	Дело T-263/10: Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия 52	52
2010/C 221/84	Дело T-264/10: Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия 53	53
2010/C 221/85	Дело T-265/10: Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия 53	53
2010/C 221/86	Дело T-266/10: Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия 54	54
2010/C 221/87	Дело T-270/10: Жалба, подадена на 8 юни 2010 г. — Conceria Kara/CXBP — Dima (KARRA) 54	54
2010/C 221/88	Дело T-271/10: Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — H/Съвет и др. 55	55
2010/C 221/89	Дело T-273/10: Жалба, подадена на 18 юни 2010 г. — Olive Line International/CXBP — O. International (O LIVE) 56	56
2010/C 221/90	Дело T-278/10: Жалба, подадена на 21 юни 2010 г. — Wesergold Getränkeindustrie/CXBP — Lidl Stiftung („WESTERN GOLD“) 56	56

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2010/C 221/91	Дело T-286/10: Жалба, подадена на 30 юни 2010 г. — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap/Комисия	57
2010/C 221/92	Дело T-452/07: Определение на Общия съд от 18 юни 2010 г. — Ecolan Research & Development/CXBP (CAPS)	58
2010/C 221/93	Дело T-96/08: Определение на Общия съд от 18 юни 2010 г. — Global Digital Disc/Комисия	59
2010/C 221/94	Дело T-295/08: Определение на Общия съд от 16 юни 2010 г. — CPS Color Group/CXBP — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)	59

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2010/C 221/95	Дело F-56/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 9 юни 2010 г. — Marcuccio/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Иск за обезщетение — Достъп на администрацията до служебното жилище на длъжностно лице — Зачитане на жилището и на личния живот)	60
2010/C 221/96	Дело F-45/10: Жалба, подадена на 11 юни 2010 г. — Kaser/Комисия	60
2010/C 221/97	Дело F-47/10: Жалба, подадена на 18 юни 2010 г. — Hecq/Комисия	61
2010/C 221/98	Дело F-49/10: Жалба, подадена на 24 юни 2010 г. — De Nicola/ЕИБ	61
2010/C 221/99	Дело F-52/10: Жалба, подадена на 3 юли 2010 г. — Merhzaoui/Съвет	61

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2010/C 221/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 209, 31.7.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 195, 17.7.2010 г.

ОВ С 179, 3.7.2010 г.

ОВ С 161, 19.6.2010 г.

ОВ С 148, 5.6.2010 г.

ОВ С 134, 22.5.2010 г.

ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 17 юни 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-105/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно предоставяне на услуги и свободно движение на капитал — Членове 49 ЕО и 56 ЕО, както и членове 36 и 40 от Споразумението за ЕИП — Пряко данъчно облагане — Облагане на получените лихви — Неблагоприятно третиране на чуждестранните лица — Тежест на доказване)

(2010/C 221/02)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и M. Afonso)

Отговорник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão и C. Guerra Santos)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Литва (представители: D. Kriauciūnas и V. Kazlauskaitė-Švenčionienė)

Предмет

Неизпълнение на задължение от държава членка — Нарушение на членове 49 ЕО и 56 ЕО — Разлика в третирането при облагането с данък на лихвите, плащани на финансови институции в зависимост от това дали са местни или чуждестранни лица в Португалия

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

3. Република Литва понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 116, 9.5.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 15 юни 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-211/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 49 ЕО — Социална сигурност — Болнично лечение, необходимо в рамките на временен престой в друга държава членка — Липса на право да се изиска участие на компетентната институция в допълнение на участието на институцията на държавата членка на престой)

(2010/C 221/03)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Vidal Puig и E. Traversa)

Отговорник: Кралство Испания (представител: J.M. Rodríguez Cárcamo)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Кралство Белгия (представители: M. Jacobs и L. Van den Broeck), Кралство Дания (представители: J. Bering Liisberg и R. Holdgaard), Република Финландия (представител: A. Guimaraes-Purokoski), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: H. Walker, M. Hoskins, barrister)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 49 ЕО и на член 22, параграф 1, буква а), i) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) — Невъзстановяване на разходите за болнично лечение, направени в чужбина — Изключителни обстоятелства

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.
3. Кралство Белгия, Кралство Дания, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ C 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 юни 2010 г.
(преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания)
— CoryGene A/S/Skatteministeriet

(Дело C-262/08) (¹)

(Шеста директива ДДС — Случаи на освобождаване — Член 13, А, параграф 1, буква б) — Болнична и медицинска помощ — Тясно свързани дейности — Надлежно признати заведения с предназначение, подобно на болниците, терапевтичните или диагностичните медицински центрове — Частна банка за стволови клетки — Услуги по вземане, транспорт, изследване и складиране на кръв от пълната връв на новородени — Евентуална автоложна или алогенна употреба на стволови клетки)

(2010/C 221/04)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: CoryGene A/S

Ответник: Skatteministeriet

Предмет

Преюдициално запитване — Østre Landsret — Тълкуване на член 13, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), понастоящем член 132, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Освобождаване на болничната и медицинската помощ и тясно свързаните с тях дейности — Услуги по вземане, транспорт, изследване и складиране на кръв от пълната връв на новородени с оглед на автоложна употреба на стволовите клетки, които услуги евентуално са тясно свързани с възможно бъдещо болнично лечение и се предоставят от частна банка за стволови клетки

Диспозитив

1. Понятието за дейности, „тясно свързани“ „с болничната и медицинската помощ“ по смисъла на член 13, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че не обхваща дейности като разглежданите в главното производство, а именно вземане, транспорт, изследване на кръв от пълната връв и складиране на съдържащи се в тази кръв стволови клетки, когато оказваната в болнична среда медицинска помощ, с която тези дейности са само евентуално свързани, нито е действително предоставена, нито е в процес на предоставяне, нито е планирана.
2. Когато услуги на банки за стволови клетки като разглежданите в главното производство се извършват от оправоумен медицински персонал, въпреки че подобни банки за стволови клетки не получават никаква помощ от обществената схема за социално осигуряване и възнаграждението за предоставяните от тях услуги не се покрива съгласно тази схема, макар да притежават разрешение за работа с човешки тъкани и клетки, издадено от компетентните здравни органи на съответната държава членка съгласно Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, доставянето, контрола, преработването, съхраняването, [складирането] и разпределянето на човешки тъкани и клетки органи, член 13, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388 допуска националните органи да приемат, че данъчнозадължено лице

като *SoruGene* не представлява „[друго надлежно признато заведение] с подобно предназначение [като това на] болници, терапевтични или диагностични медицински центрове“ по смисъла на член 13, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388. Тази разпоредба обаче сама по себе си не може да се тълкува и като налагаща на компетентните органи да откажат да приравнят частна банка за стволови клетки на „надлежно признато“ заведение за целите на въпросното освобождаване. Запитващата юрисдикция следва, доколкото е необходимо, да провери дали отказът за признаване за целите на освобождаването по член 13, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388 е в съответствие с правото на Съюза, и в частност с принципа на данъчен неутралитет.

(¹) ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 24 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Torino, Италия) — P. Ferrero E C. SPA/ Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV/ Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Съединени дела C-338/08 и C-339/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 90/435/ЕИО — Понятие за удържане при източника — Прилагане на данък в размер на 5 % при разпределянето на дивиденди и „възстановяването на данъчното увеличение при окончателно изравняване“ от италианско дъщерно дружество на неговото установено в Нидерландия дружество майка на основание двустранна спогодба)

(2010/C 221/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Страни в главното производство

Иици: P. Ferrero E C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Ответници: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione Tributaria Regionale Torino — Тълкуване на член 5, параграф 1 и член 7, параграф 2 от 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и

дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97) — Понятие за удържане на данък при източника — Дружество майка в Нидерландия, което получава дивиденди от своето дъщерно дружество в Италия след приспадане на данък от 5 % съгласно член 10, параграф 2 от Спогодбата между Италия и Кралство Нидерландия за избягване на двойното данъчно облагане на дивидентите — Удържане, приложено върху сумите, платени като „*maggiorazione di congruaglio*“, предвидено в член 10, параграф 3 от Спогодбата

Диспозитив

1. След като с оглед на дадените в точка 38 от настоящото решение насоки запитващата юрисдикция провери по-специално естеството на разглежданото в главните производства „възстановяване“ на „увеличението на данъка при окончателно изравняване“, извършено от италианско дружество спрямо нидерландско дружество на основание член 10, параграф 3 от Спогодбата между Италианската република и Кралство Нидерландия за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и капитала и за предотвратяване и на избягването на данъци, включваща допълнителен протокол, сключена в Хага на 8 май 1990 г., следва да се приеме, че доколкото се прилага към посоченото възстановяване, удържане на данък като разглежданото в главните производства не представлява удържане на данък върху разпределянето на печалба при източника, принципно забранено от член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки, в редакцията ѝ, приложила към моментта на настъпване на фактите в главните производства. Все пак в случай че запитващата юрисдикция прецени, че посоченото „възстановяване“ на това „увеличение на данъка при окончателно изравняване“ не е от данъчно естество, удържане на данък като разглежданото в главните производства би представлявало удържане на данък върху разпределянето на печалба при източника, принципно забранено от член 5, параграф 1 от Директива 90/435.

2. Ако запитващата юрисдикция приеме, че разглежданото в главните производства удържане на данък е удържане на данък върху разпределянето на печалба при източника по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 90/435 в редакцията ѝ, приложила към моментта на настъпване на фактите в главните производства, това удържане на данък може да се разглежда като попадащо в приложното поле на член 7, параграф 2 от същата Директива 90/435 единствено ако, от една страна, посочената спогодба предвижда разпоредби за претакване или намаляване на двойното икономическо облагане на дивидентите, а от друга — прилагането на посоченото удържане на данък не заличава техните последици, което националната юрисдикция ита за задача да прецени.

(¹) ОВ С 260, 11.10.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 24 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Treviso, Италия) — Наказателно производство срещу Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

(Дело C-375/08) ⁽¹⁾

(Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Говеждо и телешко месо — Регламент (ЕО) № 1254/1999 — Финансови помощи от Общността, свързани със специалните премии за мътжки животни от рода на едрия рогат добитък и с плащанията за екстенсификация — Условия за предоставяне — Изчисляване на гъстотата на отглеждане на животни в стопанството — Понятие за годна фуражна площ — Регламент (ЕИО) № 3887/92 и Регламент (ЕО) № 2419/2001 — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за помощи на Общността — Национална правна уредба, която подчинява отпускането на финансовите помощи от Общността на условието да се представи валиден документ, обосноваващ използването на стопанисваните фуражни площи)

(2010/C 221/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Treviso

Страна в главното производство

Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Treviso — Тълкуване на Регламент № 1254/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на говеждо и телешко месо (ОВ L 160, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 80) — Понятие за фуражна площ — Национална правна уредба, която при липса на право на собственост, подчинява предоставянето на финансови помощи от Общността на условието да се представи валиден документ, обосноваващ използването на стопанисваните фуражни площи

Диспозитив

Общностната правна уредба, и по-специално Регламент (ЕО) № 1254/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на говеждо и телешко месо, не обвързва одобряването на заявление за специални премии за мътжки животни от рода на едрия рогат добитък и за плащане за екстенсификация с условието за представяне на валиден документ, обосноваващ правото на заявителя да използва фуражните площи, които са предмет на това заявление. Общностната правна уредба обаче допуска държавите членки да предвидят в своята правна уредба задължение за представяне на подобен документ, при условие че се спазват преследваните от общностната правна уредба цели и общите принципи на общностното право, по-специално принципът на пропорционалност.

⁽¹⁾ ОВ C 327, 20.12.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 юни 2010 г. — Lafarge SA/Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-413/08 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Картел — Гипсокартони — Изопачаване на доказателства — Тежест на доказване — Липса на мотиви — Регламент № 17 — Член 15, параграф 2 — Санкция — Повторност на нарушението — Етап на отчитане на възпиращия ефект на глобата)

(2010/C 221/07)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Lafarge SA (представители: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos и C. Medina, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители F. Castillo de la Torre и N. Von Lingen), Съвет на Европейския съюз

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 8 юли 2008 г. по дело Lafarge/Комисия (Т-54/03), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата на жалбоподателя за отмяна на Решение на Комисията от 27 ноември 2002 г. за налагане на глоба на основание член 81 от Договора за ЕО — Картел относно определянето на цените в сектора на гипсокартоните — Неизпълнение на задължението за мотивиране и нарушение на правилата относно доказателствената тежест — Нарушение на принципите на равно третиране и на пропорционалност, що се отнася до изчисляването на размера на глобата — Понятие за повторност на нарушението

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Lafarge SA да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 327, 20.12.2008 г.

**Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. —
Европейска комисия/Италианска република**

(Дело C-423/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Собствени ресурси — Процедура за събиране на вносни или износни мита — Неспазване на сроковете за вписване на собствените ресурси — Плащане със закъснение на свързаните с тези мита собствени ресурси)

(2010/C 221/08)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Aresu и A. Caeiros)

Ответник: Италианска република (представители: I. Bruni, както и G. Albenzio и F. Arena, avvocati dello Stato)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Финландия (представител: J. Heliskoski)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 2, 6 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите (ОВ L 155, стр. 1), по членове 2, 6 и 9—11 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184), както и по член 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58 — Забавено плащане на собствените ресурси на Общностите при последващо събиране на вносни мита

Диспозитив

1. Като не е спазила сроковете за вписване при последващо събиране на собствените ресурси на Общностите и като е

внесла със закъснение посочените ресурси, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 6 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите, и по същите членове от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите, както и по член 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността.

2. Осъжда Италианската република да заплати направените от нея разходи.

3. Република Финландия понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 17 юни 2010 г. —
Европейска комисия/Френска република**

(Дело C-492/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност — Намалена ставка — Член 96 и член 98, параграф 2 — Приложение III, точка 15 — Правна помощ — Адвокатски услуги — Пълно или частично заплащане от държавата)

(2010/C 221/09)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: M. Afonso)

Ответник: Република Франция (представители: G. de Bergues и J.-S. Pilczer)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 96 и член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Намалена ставка на ДДС — Категории услуги, посочени в приложение III към Директивата за ДДС, за които може да се прилага намалена ставка — Намалена ставка на ДДС за услугите на адвокатите, които им се заплащат от държавата в рамките на правната помощ

Диспозитив

1. Като прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност за услугите на адвокатите, на адвокатите към Conseil d'État и към Cour de cassation, както и на адвокатите към апелативните съдилища, които ил се заплащат изцяло или отчасти от държавата в рамките на правната помощ, Френската република не изпълнява задълженията си по член 96 и член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.
2. Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht München, Германия) — British American Tobacco (Germany) GmbH/Hauptzollamt Schweinfurt

(Дело C-550/08) (¹)

(Директива 92/12/ЕИО — Облагани с акциз продукти — Внос на суров тютюн, който не подлежи на облагане с акциз под режим активно усъвършенстване — Преработка в нарязан тютюн — Движение между държави членки — Придружаващ документ)

(2010/C 221/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht München

Страни в главното производство

Ищец: British American Tobacco (Germany) GmbH

Ответник: Hauptzollamt Schweinfurt

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht München — Тълкуване на член 5, параграф 2 и на член 15, параграф 4 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти (ОВ L 76, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129) — Нарязан тютюн, който подлежи на облагане с акциз, произведен в държава членка в рамките на режим активно усъвършенстване с отложено плащане от суров тютюн, който не подлежи на

облагане с акциз при внасянето му на територията на Общността — Необходимост от придружаващ документ, издаден от изпращача в съответствие с член 18, параграф 1 от Директива 92/12/ЕИО, за прилагането на режима на отложено плащане към движението в Общността на този тютюн

Диспозитив

Член 5, параграф 2, първа алинея, първо тире от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, трябва да се тълкува в смисъл, че продукти, които подлежат на облагане с акциз (като тютюневите изделия), произведени от внесени в Общността под режим на активно усъвършенстване продукти, които не подлежат на облагане с акциз (като суровия тютюн), се считат за поставени в режим на отложено плащане на акциз по смисъла на тази разпоредба, при положение че са станали подлежащи на облагане с акциз продукти едва по силата на преработката ил на територията на Общността, поради което могат да бъдат придвижвани между държавите членки, без администрацията да може да изисква предвидения в член 18, параграф 1 от посочената директива административен или търговски документ.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 24 юни 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-571/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 95/59/ЕО — Данъци, различни от данъците върху оборота, които засягат потреблението на промишлено обработен тютюн — Член 9, параграф 1 — Свободно определяне от производителите и вносителите на максималните цени за продажба на дребно на техните продукти — Национална правна уредба, налагаща минимална цена за продажба на дребно на цигари — Обосноваване — Закрила на общественото здраве)

(2010/C 221/11)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls и L. Pignataro)

Ответник: Италианска република (представители: I. Bruni, впоследствие G. Palmieri, както и F. Arena, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 9 от Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно данъците, различни от данъка върху оборота, които оказват влияние върху потреблението на тютюневи изделия (ОВ L 291, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 5) — Определяне на минимални цени — Одобряване на цените

Диспозитив

1. Като е предвидила минимална цена за продажба на цигари, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 9, параграф 1 от Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно данъците, различни от данъка върху оборота, които оказват влияние върху потреблението на тютюневи изделия, изменена с Директива 2002/10/ЕО на Съвета от 12 февруари 2002 г.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд, България) — Регионална Митническа Дирекция — Пловдив/Петър Димитров Калинчев

(Дело C-2/09) (¹)

(Акцизи — Данъчно облагане на употребяваните превозни средства — По-висок размер на облагане на внесените употребявани превозни средства в сравнение с това на превозните средства, вече в движение на националната територия — Облагане в зависимост от годината на производство и броя изминати километри според показанията на километража на превозните средства — Понятие „подобни местни стоки“)

(2010/C 221/12)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Ищец: Регионална Митническа Дирекция — Пловдив

Ответник: Петър Димитров Калинчев

Предмет

Преюдициално запитване — Върховен административен съд (България) — Тълкуване на член 25 ЕО и член 90, първа алинея ЕО, както и на член 3, параграф 3 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти (ОВ L 76, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129) — Национален данък (акциз), с който се облагат употребяваните автомобили с произход от държава членка при въвеждането им на националната територия, който е по-висок от дължимия акциз за новите автомобили, въведени на същата национална територия, които, вече намиращи се в движение, повече не се облагат с акцизи при последващата им препродажба като употребявани превозни средства — Понятие „подобни местни стоки“ — Съвместимост на националното законодателство с общностната правна уредба

Диспозитив

1. Член 3, параграф 3, първа алинея от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти не налага приложение в дело като това по главното производство и следователно не би могъл да не допуска въвеждането от държава членка на режим за облагане с акциз на употребяваните автомобили при въвеждането им на територията на държава членка — акциз, който не се дължи пряко при препродажбата на автомобили, които вече се намират на територията на тази държава членка и за които такъв акциз е вече платен при първоначалното им въвеждане на територията на държавата членка, доколкото подобен режим не води до формалности при търговията между държавите членки, свързани с претминаване на границите.
2. Член 110, първа алинея ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че внесените в България употребявани превозни средства следва да се считат за стоки, подобни на вече регистрираните на територията на тази държава употребявани превозни средства, които са внесени на територията на посочената държава като нови превозни средства независимо от техния произход.
3. Член 110, първа алинея ДФЕС не допуска диференциран режим на акциза, прилаган от държава членка към автомобилите при обстоятелства като тези в настоящия случай, тъй като този режим обременява по различен начин употребяваните превозни средства, внесени от други държави членки, и употребяваните превозни средства, вече регистрирани на територията на тази държава, които са били внесени на нейна територия като нови превозни средства.

(¹) ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Bíróság, Република Унгария) — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Дело C-31/09) ⁽¹⁾

(Директива 2004/83/ЕО — Минимални условия, които трябва да изпълняват лица от трети страни или лица без гражданство, за да могат да претендират за статут на бежанец — Лице без гражданство от палестински произход, което не е искало закрилата или помощта на Агенцията на Организацията на обединените нации за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) — Искане за предоставяне на статут на бежанец — Отхвърляне с довода за неизпълнение на условията, предвидени в член 1, раздел А от Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г. — Право на това лице без гражданство на признаване на статут на бежанец въз основа на член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2004/83)

(2010/C 221/13)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nawras Bolbol

Ответник: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Предмет

Преюдициално запитване — Fővárosi Bíróság (Унгария) — Тълкуване на член 12, параграф 1, буква а) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52) — Лице без гражданство с палестински произход, което не е поискало закрилата или помощта на Агенцията на ООН за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток (UNRWA) и чиято молба, насочена към получаване на статут на бежанец, е била отхвърлена с мотива за отсъствие на условията, предвидени в член 1, раздел А от Женевската конвенция — Право на това лице без гражданство на признаване на статута на бежанец въз основа на член 12, параграф 1, буква а), изречение второ от Директива 2004/83/ЕО

Диспозитив

За целите на прилагането на член 12, параграф 1, буква а), първо изречение от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, дадено лице се ползва от закрилата или помощта на организация на Организацията на обединените нации, различна от Службата на Върховния комисар за бежанците на Организацията на обединените нации, когато това лице действително прибегва до тази закрила или помощ.

⁽¹⁾ ОВ C 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 юни 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-37/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Управление на незаконно депонирани отпадъци — Директива 2006/12/ЕО — Директива 80/68/ЕИО)

(2010/C 221/14)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán и P. Guerra e Andrade)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. J. Lois и P. Lopes)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 4 и 8 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъците (ОВ L 114, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45), която кодифицира Директива 75/442/ЕИО относно отпадъците, и на членове 3 и 5 от Директива 80/68/ЕИО на Съвета от 17 декември 1979 година относно опазването на подземните води от замърсяване, причинено от определени опасни вещества (ОВ L 20, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 113) — Депониране на отпадъците в изоставени кариери — Кариери „dos Limas, dos Linos e dos Barreiras“ [Lourosa] — Липса на контрол

Диспозитив

1. Като не е приела необходимите мерки във връзка с управлението на отпадъците, незаконно депонирани в бившите кариери на Limas и на Linos в община Lourosa, Португалската република не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 8 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъците, която кодифицира Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 година относно отпадъците, и по членове 3, буква б) и 5 от Директива 80/68/ЕИО на Съвета от 17 декември 1979 година относно опазването на подземните води от замърсяване, причинено от определени опасни вещества.
2. Отхвърля жалбата в останалата част.
3. Португалската република понася, освен направените от нея съдебни разноски, две трети от съдебните разноски на Европейската комисия. Комисията понася една трета от направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ C 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 24 юни 2010 г. — Barbara Becker/Harman International Industries Inc., Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-51/09 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словна марка „Barbara Becker“ — Възражение на притежателя на словните марки на Общността „BECKER“ и „BECKER ONLINE PRO“ — Преценка на вероятността от объркване — Преценка на сходството на знаците в концептуален план)

(2010/C 221/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Barbara Becker (представител: P. Baronikians, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Harman International Industries Inc. (представител: M. Vanhegan, barrister), Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решението на Първоинстанционния съд (първи състав) от 2 декември 2008 г. по дело Harman International Industries/CXBP — Becker (Barbara Becker) (T-212/07), с което Първоинстанционният съд отменя Решение R 502/2006-1 на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (CXBP) от 7 март 2007 г. за отмяна на решението на отдела по споровете, с което се отказва регистрацията на словната марка „Barbara Becker“ за стоки от клас 9 в рамките на възражението, направено от Harman International Industries, Inc.

Диспозитив

1. Отменя Решение на Общия съд от 2 декември 2008 г. по дело Harman International Industries/CXBP — Becker (Barbara Becker) (T-212/07).
2. Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.
3. Съдът не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ C 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 10 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof, Германия) — Leo-Libera GmbH/Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Дело C-58/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 135, параграф 1, буква и) — Освобождаване на залагането, лотариите и другите форли на хазарт — Условия и граници — Право на определяне от държавите членки)

(2010/C 221/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: Leo-Libera GmbH

Ответник: Finanzamt Buchholz in der Nordheide

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на член 135, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Национална правна уредба, която освобождава от облагане с ДДС само някои видове залагане и лотарии, като същевременно изключва от това освобождаване всички други форми на хазарт

Диспозитив

Член 135, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че упражняването на предоставената на държавите членки и предвидена в посочената разпоредба възможност да определят условията и ограниченията за освобождаване от данъка върху добавената стойност ил позволява да освобождават от този данък само някои форми на хазарт.

(¹) ОВ C 113, 16.5.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria, Италия) — Agra Srl/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Дело C-75/09) (¹)

(Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 221, параграфи 3 и 4 — Последващо събиране на митническото задължение — Погасителна давност — Деяние, подлежащо на наказателно преследване)

(2010/C 221/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agra Srl

Ответник: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Тълкуване на член 221, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992

година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Събиране на митническо задължение — Просрочване на срока за съобщаване на размера на митните сборове, които трябва да бъдат събрани, в случай на задължение, произтичащо от деяние, което подлежи на наказателно преследване — Национална правна уредба, която предвижда спиране на посочения срок докато решението, постановено впоследствие на наказателното производство, възбудено поради деянието, което е в основата на митническото задължение, придобие сила на присъдено нещо

Диспозитив

Член 221, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, по силата на която, в случай че неплащането на митните сборове е в резултат от престъпление, давностният срок относно митническото задължение започва да тече от деня, в който влезе в сила определението или присъдата, постановени след приключването на наказателното производство.

(¹) ОВ C 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 10 юни 2010 г. (преюдициално запитване от VAT and Duties Tribunal, Manchester, Обединеното кралство) — Future Health Technologies Ltd/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Дело C-86/09) (¹)

(Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 132, параграф 1, букви б) и в) — Болнична и медицинска помощ и тясно свързани с тях дейности — Предоставяне на медицинска помощ при упражняване на медицински и парамедицински професии — Взетане, изследване и преработване на кръв от пъпната връв — Съхраняване на стволови клетки — Евентуална бъдеща терапевтична употреба — Сделки, представляващи съвкупност от елементи и действия)

(2010/C 221/18)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Страни в главното производство

Жалбоподател: Future Health Technologies Ltd

Отговорник: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Предмет

Преюдициално запитване — Value Added Tax and Duties Tribunal, Manchester — Тълкуване на член 132, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност — Освобождаване — Понятия „болнична и медицинска помощ, и тясно свързаните с тях дейности“ и „предоставяне на медицинска помощ“ — Услуги по вземане, транспорт, изследване и складиране на кръв и на стволови клетки от пълната връв на новородени с оглед на евентуално медицинско лечение

Диспозитив

1. Когато имат за цел единствено да гарантират наличието на определен ресурс за лечение, ако се поради необходимост от такова, но не и да служат за диагностика, терапия и, доколкото е възможно, успешно лечение на заболявания или разстройства на здравето, дейностите, изразяващи се в изпращане на комплект за вземане на кръв от пълната връв на новородени, в изследване и преработване на тази кръв и евентуално в съхраняване на съдържащите се в нея стволови клетки с оглед на евентуална бъдеща терапевтична употреба, разглеждани заедно или поотделно, не попадат в обхвата нито на понятието „болнична и медицинска помощ“, съдържащо се в член 132, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, нито в обхвата на понятието „предоставяне на медицинска помощ“, съдържащо се в член 132, параграф 1, буква в) от тази директива. Това важи и по отношение на изследването на кръвта от пълната връв, освен ако това изследване действително има диагностична цел, нещо което запитващата юрисдикция, ако е необходимо, следва да провери.
2. Понятието за дейности, „тясно свързани“ „с болничната и медицинската помощ“ по смисъла на член 132, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112, трябва да се тълкува в смисъл, че не обхваща дейности като разглежданите в главното производство, а именно изпращане на комплект за вземане на кръв от пълната връв на новородени, изследване на тази кръв и евентуално съхраняване на съдържащите се в нея стволови клетки с оглед на използване при евентуална бъдеща терапия, с която тези дейности само евентуално са свързани и която нито действително е извършена, нито е в процес на извършване, нито пак е планирана.

Решение на Съда (четвърти състав) от 24 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Trani, Италия)
— Francesca Sorge/Poste Italiane SpA

(Дело C-98/09) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа — Клауза 8 — Данни, които трябва да се съдържат в срочен договор, сключен за заместване на отсъстващ работник — Напояване на общото ниво на закрила на работниците — Съответстващо тълкуване)

(2010/C 221/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trani

Страни в главното производство

Ищец: Francesca Sorge

Отговорник: Poste Italiane SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Trani — Тълкуване на клауза 8 от Приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Национална правна уредба, която не предвижда за подписването на срочен договор за заместване да се посочват имената на заместващите лица и причините за заместването

Диспозитив

1. Клауза 8, точка 3 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се намира в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), трябва да се тълкува в смисъл, че тя допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която отменя задължението за работодателя да посочва в срочните договори, сключени за заместване на отсъстващи работници, имената на тези работници и причините за тяхното заместване, и която предвижда само, че такива

⁽¹⁾ ОВ C 102, 1.5.2009 г.

срочни договори трябва да бъдат писмени и трябва да посочват причините, поради които се прибавя към тези договори, доколкото тези нови условия се компенсират с приетането на други гаранции или видове закрила, или доколкото те засягат само ограничена категория работници, сключили срочен трудов договор, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

2. Щом като клауза 8, параграф 3 от това рамково споразумение няма непосредствено действие, в случай че запитващата юрисдикция направи извод за несъвместимост на разглежданото в главното производство национално законодателство с правото на Съюза, тя следва не да го остави без приложение, а да го тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с Директива 1999/70 и с преследваната от посоченото споразумение цел.

(¹) ОВ С 129, 6.6.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État, Белгия) — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)/Région wallonne

(Съединени дела C-105/09 и C-110/09) (¹)

(Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Директива 91/676/ЕИО — Опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници — Програми за действие във връзка с уязвими зони)

(2010/C 221/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)

Ответник: Région wallonne

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État — Тълкуване на член 5, параграф 1 от Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници (ОВ L 375, стр. 1;

Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 81), както и на член 3, параграф 2 и член 4 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135) — Изготвяне на програми за действие за посочените уязвими зони — Естество и обхват на задължението — Необходима оценка на последиците от програмата за управление на азота върху околната среда

Диспозитив

Програма за действие, приета съгласно член 5, параграф 1 от Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници, по принцип представлява план или програма по член 3, параграф 2, буква а) от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда, доколкото представлява „план“ или „програма“ по смисъла на член 2, буква а) от последната директива и съдържа мерки, чието съблюдаване е условие за издаването на разрешение за осъществяване на проектите, изброени в приложения I и II към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 г.

(¹) ОВ С 129, 6.6.2009 г.

Решение на Съда (седми състав) от 25 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-169/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Изисквания за екодизайн към енергоемките продукти — Липса на транспониране в определения срок)

(2010/C 221/21)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Schønberg и M. Karanasou Apostolopoulou)

Ответник: Република Гърция (представител: N. Dafniou)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — В определения срок не са приети необходимите мерки за съобразяване с Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 година за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти и за изменение на Директива 92/42/ЕИО на Съвета и Директиви 96/57/ЕО и 2000/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 191, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 49, стр. 104)

Диспозитив

1. Като не е приела в определения срок необходимите закони, подзаконов и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 година за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти и за изменение на Директива 92/42/ЕИО на Съвета и Директиви 96/57/ЕО и 2000/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 153, 4.7.2009 г.

Решение на Съда (седми състав) от 24 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-478/09) (¹)

(Сливане или разделяне на акционерни дружества — Изискване за доклад от независим експерт — Не е транспонирано в предвидения срок)

(2010/C 221/22)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. La Pergola и M. Karanassou Apostoloroulou)

Ответник: Република Гърция (представители: N. Dafniou и V. Karra)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Не са приети в предвидения срок необходимите разпоредби за съоб-

разяване с Директива 2007/63/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година за изменение на директиви 78/855/ЕИО и 82/891/ЕИО на Съвета във връзка с изискването за доклад от независим експерт при сливане или разделяне на акционерни дружества

Диспозитив

1. Като не е приела в предвидения срок законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2007/63/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година за изменение на директиви 78/855/ЕИО и 82/891/ЕИО на Съвета във връзка с изискването за доклад от независим експерт при сливане или разделяне на акционерни дружества, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива;
2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (голям състав) от 22 юни 2010 г. (преюдициални запитвания от Cour de cassation, Франция) — Производство по дела срещу Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10)

(Свързани дела C-188/10 и 189/10) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Проверка за съответствието на национален закон както с правото на Съюза, така и с конституцията на страната — Национална правна уредба, която осигурява приоритет на производство за инцидентен контрол за конституционност — Член 67 ДФЕС — Свободно движение на хора — Премахване на контрола по вътрешните граници — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Членове 20 и 21 — Национална правна уредба, която допуска проверки на самотичността в 20-километровата зона, прилежаща към сухопътната граница на Франция с държавите по Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген)

(2010/C 221/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни по главното производство

Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10),

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation — Тълкуване на общите принципи на правото на Съюза и на членове 67 и 267 ДФЕС — Предварително задължително сезиране на Конституционния съвет, когато предполагаемостта несъответствие на вътрешноправна норма с конституцията води до нейното противоречие с разпоредбите на правото на Съюза — Приоритет на правото на Съюза спрямо националното право — Свободно движение на хора — Липса на контрол на лицата по вътрешните граници

Диспозитив

1. Член 267 ДФЕС не допуска правна уредба на държава членка, с която се въвежда производство за инцидентен контрол за конституционност на националните закони, когато приоритетът на това производство може да попречи — както преди изпращането на въпрос за конституционност до националната юрисдикция, която упражнява контрол за конституционност на законите, така и евентуално след решението на тази юрисдикция по въпроса — на всички останали национални юрисдикции да упражняват правото, съответно да изпълнят задължението си да сезират Съда с преюдициални въпроси. От друга страна, член 267 ДФЕС допуска такава национална правна уредба, когато останалите национални юрисдикции имат възможност:

— да сезират Съда с всеки преюдициален въпрос, който считат за необходим, и във всеки момент от производството, който според тях е подходящ, включително след приключването на производството за инцидентен контрол за конституционност,

— да приемат необходимите мерки, за да обезпечат временната съдебна защита на правата, гарантирани от първия ред на Съюза и

— след приключването на производството за инцидентен контрол за конституционност да оставят без приложение разглежданата национална законова разпоредба, ако считат, че тя противоречи на правото на Съюза.

Запитващата юрисдикция трябва да провери дали разглежданата в главното производство национална правна уредба може да се тълкува съобразно тези изисквания на правото на Съюза.

2. Член 67, параграф 2 ДФЕС, както и членове 20 и 21 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима за движение на лица през границите (Кодекс на Шенгенските граници) не допускат национална правна уредба, която оправомощава полицейските органи на съответната държава членка да извършват проверки на самотичността на лицата, независимо от поведението им и от конкретните обстоятелства, въз основа на които се установява опасност за общественения ред, само в зона от 20 километра до сухопътната граница на тази държава с държавите — страни по Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното претакване на проверките по техните общи граници, подписана в Шенген (Люксембург) на 19 юни 1990 г., за да проверят дали са спазени задълженията за притежаване, носене и представяне на предвидените в закона удостоверения и документи, без да предвижда необходимите във връзка с това правомощия ограничения, гарантиращи, че практическото му упражняване няма да има ефект, равносложен на този на граничните проверки.

(¹) ОВ С 161, 19.6.2010 г.

Жалба, подадена на 07 декември 2009 г. от „Голдмън Мениджмънт“ АД срещу решение на Общия съд, постановено на 16 ноември 2009 г. по дело T-354/09

(Дело C-507/09 P)

(2010/C 221/24)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: „Голдмън Мениджмънт“ АД (представител: И. Лилкова, адвокат)

Други страни в производството: Европейска комисия, Република България

С определение от 6 май 2010 г. Съдът (седми състав) обяви настоящата жалба за явно недопустима.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 6 май 2010 г. — ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Дело C-218/10)

(2010/C 221/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation

Ответник: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 9, параграф 2, буква д), шесто тире от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директива 77/388“) [понастоящем член 56, параграф 1, буква е) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност в редакцията, приложима до 31.12.2009 г., наричана по-нататък „Директива 2006/112“] да се тълкува в смисъл, че „осигуряване на персонал“ включва и осигуряването на самостоятелно зает персонал, който не е нает от доставящия услугата търговец?
 2. Трябва ли член 17, параграф 1, параграф 2, буква а), параграф 3, буква а) и член 18, параграф 1, буква а) от Директива 77/388 [понастоящем член 167, член 168, буква а), член 169, буква а) и член 178, буква а) от Директива 2006/112] да се тълкуват в смисъл, че в националното процесуално право трябва да се предвидят разпоредби, така че възможността за данъчно облагане и данъчното задължение във връзка с една и съща услуга да бъдат преценявани по еднакъв начин спрямо доставящия и получаващия услугата търговец, дори когато по отношение на двамата търговци компетентност имат различни данъчни органи?
- Само ако отговорът на въпрос 2 е утвърдителен:
3. Трябва ли член 17, параграф 1, параграф 2, буква а), параграф 3, буква а) и член 18, параграф 1, буква а) от Директива 77/388 [понастоящем член 167, член 168,

буква а), член 169, буква а) и член 178, буква а) от Директива 2006/112] да се тълкуват в смисъл, че срокът, през който получателят на услугата може да поиска приспадане на данъка за получена услуга, не трябва да изтича преди да бъде постановено решението относно възможността за данъчно облагане и данъчното задължение, което решение поражда правни последици спрямо доставящия услугата търговец?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Landgerichts Baden-Baden (Германия) на 10 май 2010 г. — Staatsanwaltschaft Baden-Baden/Leo Apelt

(Дело C-224/10)

(2010/C 221/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Baden-Baden

Страни в главното производство

Ищец: Staatsanwaltschaft Baden-Baden

Ответник: Leo Apelt

Преюдициални въпроси

1. Може ли държава членка на основание член 5, параграф 1, буква а) от Директива 91/439/ЕИО ⁽¹⁾, според който свидетелство за управление на моторни превозни средства от категория D може да бъде издадено само на водачи, които вече имат право да управляват моторни превозни средства от категория B, във връзка с член 1 и член 8, параграфи 2 и 4 от същата директива, да откаже да признае валидността на свидетелство за управление на МПС, издадено от друга държава членка за категориите B и D, по-специално що се отнася до категория D, когато посоченото свидетелство за управление на МПС от категория B е било издадено на водача преди приемането в първата държава членка на мярката за отнемането му по съдебен ред, а свидетелството за управление на моторни превозни средства от категория D е издадено едва след отнемането по съдебен ред и едновременно с това след изтичането на забраната за издаване на ново свидетелство за управление на моторни превозни средства?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Може ли първата държава членка да откаже да признае посоченото свидетелство за управление на моторни превозни средства, по-специално що се отнася до категория D, на основание член 11, параграф 4 от Директива 2006/126/ЕО ⁽²⁾, според който държава членка отказва да признае валидността на свидетелство за управление на моторни превозни средства, издадено от друга държава членка на лице, на което свидетелството за управление на моторни превозни средства е отнето на нейна територия, когато разрешението за управление на моторни превозни средства за категория В е издадено на 01.03.2006 г., за категория D на 30.04.2007 г., а крайното свидетелство за управление на моторни превозни средства е издадено на последната посочена дата?

- ⁽¹⁾ Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 62).
- ⁽²⁾ Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216).

Преюдициално запитване, отправено от Sozialgericht Nürnberg (Германия) на 10 май 2010 г. — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa в качеството си на наследник на Jose Bernal Fernandez/Familienkasse Nürnberg

(Дело C-225/10)

(2010/C 221/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Sozialgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Ищци: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa в качеството си на наследник на Jose Bernal Fernandez

Ответник: Familienkasse Nürnberg

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 77, параграф 2, буква б), подточка i) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че по отношение на лица, които получават пенсии за старост, инвалидност, трудова злополука или професионална болест

съгласно законодателството на повече от една държава членка (т.нар. получатели на двойна пенсия, или на няколко пенсии) и чието право на пенсия се основава на законодателството на държавата на някогашната месторабота (право на пенсия по вътрешното право), държавата на някогашната месторабота не е длъжна да отпуска семейни помощи, когато в държавата на пребиваване е предвидено сходно обезщетение с по-висок размер, но същевременно то е несъвместимо с друго обезщетение, което съответните лица са избрали да получават, упражнявайки предоставеното им право на избор?

2. Следва ли член 78, параграф 2, буква б), подточка i) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 да се тълкува в смисъл, че по отношение на сираците на починали заети или самостоятелно заети лица, за които се е прилагало законодателството на няколко държави членки и е налице теоретично право на пенсия за сираци на основание на законодателството на държавата на някогашната месторабота (потенциално право на пенсия по вътрешното право), държавата на някогашната месторабота не е длъжна да отпуска семейни помощи, когато в държавата на пребиваване е предвидено сходно обезщетение с по-висок размер, но същевременно то е несъвместимо с друго обезщетение, което съответните лица са избрали да получават, упражнявайки предоставеното им право на избор?

3. Това отнася ли се и за обезщетение по член 77 или по член 78 от Регламент (ЕИО) № 1408/71, което по принцип е предвидено в държавата на пребиваване на децата, но за което не е налице право на избор?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Nanterre (Франция) на 12 май 2010 г. — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Дело C-234/10)

(2010/C 221/28)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Nanterre

Страни в главното производство

Ищец: Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable

Ответник: Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 15, параграф 1, буква г) от Регламент 1260/2001 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че за целите на изчисляване на средната загуба за всички категории изнесена захар сумата на действителните разходи следва да се раздели на сумата на изнесените количества, независимо дали са били изплатени възстановявания за тези количества или не?
2. Предвид член 15 от Регламент 1260/2001 на Съвета валиден ли е Регламент (ЕО) 1193/2009 ⁽²⁾, доколкото определя налог върху производството на захарта, изчислен от средна загуба, за изчисляването на която е от значение, що се отнася до изнесената във вид на преработени продукти захар, умножаването на единната сума на възстановяването при износ относно тези продукти по общото изнесено количество, включително изнесените без получаване на възстановяване количества, а не разделянето на действително направените разходи на сумата на изнесените с или без възстановяване количества?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1260/2001 на Съвета от 19 юни 2001 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 178, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 (ОВ L 321, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия) на 14 май 2010 г. — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz/Finanzamt Stuttgart III

(Дело C-240/10)

(2010/C 221/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Ответник: Finanzamt Stuttgart III

Преюдициални въпроси

1. а) Съвместим ли е параграф 3, точка 64 от Einkommensteuergesetz (Закон за данъка върху доходите), в редакцията му, приложима през 2005 г. и 2006 г., със свободното движение на работници съгласно член 45 от Консолидирания текст на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) (член 39 от Договора за създаването на Европейската общност — Договора за ЕО)?
- б) Предвижда ли параграф 3, точка 64 от Einkommensteuergesetz, в редакцията му, приложима през 2005 г. и 2006 г., скрита форма на дискриминация на основание гражданство, забранена по силата на член 18 ДФЕС (член 12 от Договора за ЕО)?
2. При отрицателен отговор на въпрос 1): съвместим ли е параграф 3, точка 64 от Einkommensteuergesetz (Закон за данъка върху доходите), в редакцията му, приложима през 2005 г. и 2006 г., със свободното движение на граждани на Съюза съгласно член 21 ДФЕС (член 18 от Договора за ЕО)?

Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Австрия) на 17 май 2010 г. — Harald Jung и Gerald Hellweger/Magistrat der Stadt Salzburg, друга страна в производството: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Дело C-241/10)

(2010/C 221/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Harald Jung и Gerald Hellweger

Отговорник: Magistrat der Stadt Salzburg

Друга страна: Finanzamt Salzburg-Stadt

Преюдициални въпроси

Следва ли Приложение X към списъка по член 24 от Акта относно условията на присъединяването на Република Унгария към Европейския съюз (1. Свободно движение на хора) ⁽¹⁾ да се разбира в смисъл, че предоставянето на работници от Унгария на Австрия не следва да се счита за командироване на работници и че националните ограничения относно наемането на унгарски работници в Австрия се прилагат по същия начин и за унгарски работници, предоставени от страна на унгарски предприятия (и надлежно наети от тях)?

⁽¹⁾ ОВ L 236, стр. 846.

Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 2 март 2010 г. по дело T-70/05: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска агенция за морска безопасност (ЕАМБ)

(Дело C-252/10 P)

(2010/C 221/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (представители: N. Koroziannakis, M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Друга страна в производството: Европейска агенция за морска безопасност (ЕАМБ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени решението на Общия съд,

— да отмени решението на ЕАМБ за отхвърляне на офертата, подадена от жалбоподателя в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка ЕАМБ C-1/01/04 относно обществена поръчка, озаглавена „Валидиране SafeSeaNet и бъдещо развитие“ и възлагане на обществената поръчка на друг оферент и

— да осъди ЕАМБ да заплати съдебните и други разноски, направени от жалбоподателя, включително по първоначалното производство, дори настоящата жалба да бъде отхвърлена, както и направените по настоящото производство, в случай че жалбата бъде уважена.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното съдебно решение трябва да се отмени по следните съображения:

Първо, жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е възприел погрешно тълкуване на Финансовия регламент ⁽¹⁾, Правилата за прилагане и Директива 92/50 ⁽²⁾, и по-специално на член 97 от Финансовия регламент, член 138 от Правилата за прилагане и член 17, параграф 1 от Директива 92/50.

Второ, жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел в точка 178 от решението си, че тъй като дружество Evropaiki Dynamiki е познавало задълбочено спецификацията, то е било в състояние да направи извод за сравнителните предимства на спечелилата оферта. Изглежда Общият съд мълчаливо признава в решението си, че предоставената от възлагащия орган информация е била ограничена. Вместо да отмени спорното решение обаче, Общият съд дава ново и напълно погрешно тълкуване на задължението за мотивиране, тъй като свързва последното с личните качества на адресата на това решение. Освен това предположението на Общия съд е погрешно, тъй като жалбоподателят не е бил (и все още не е) в състояние да разбере сравнителните предимства (ако съществуват такива) на спечелилата оферта, още повече че Общият съд не е мотивирал в достатъчна степен решението си с оглед на ясното конкретизиране на последните.

Трето, жалбоподателят счита, че по отношение на правното основание, изведено от наличието на явна грешка в преценката, като е приел, че жалбоподателят е ограничил доводите си до общи твърдения, Общият съд изглежда е допуснал грешка при прилагане на правото, поради което не е посочил дали и по какъв начин твърдяните грешки са се отразили на крайния резултат от оценяването на офертите. Изглежда Общият съд си противоречи като отхвърля правното основание, изведено от непълнотата на мотивите, а същевременно изисква от дружество Evropaiki Dynamiki да обясни „подробно“ по какъв начин твърдяните грешки се проявяват в доклада на комисията по оценяване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽²⁾ Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания) на 25 май 2010 г. — David Barcenilla Fernández/Gerardo García S.L.

(Дело C-256/10)

(2010/C 221/32)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Страни в главното производство

Ищец: David Barcenilla Fernández

Ответник: Gerardo García S.L.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 3, член 5, параграф 2, членове 6 и 7 от Директива 2003/10/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че предприятие, в което дневното равнище на експозиция на работниците на шум надвишава 85 dbA (измерено без да се отчита ефекта на предпазните средства за защита от шум), изпълнява установените с посочената директива задължения за превенция във връзка с материалните условия на труд като предоставя на работниците такива предпазни средства за защита от шум, че с осигуреното от тях равнище на заглушаване дневната експозиция на тези работници на шум се намалява под 80 dbA?
2. Трябва ли член 5, параграф 2 от Директива 2003/10/ЕО да се тълкува в смисъл, че целта на „програмата от технически и/или организационни мерки“, която трябва приеме предприятие, в което дневното равнище на експозиция на работниците на шум надвишава 85 dbA (измерено без да се отчита ефекта на предпазните средства за защита от шум), е да се намали равнището на експозиция на шум под 85 dbA?
3. При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли Директива 2003/10/ЕО да се тълкува като противоречаща на национална правна уредба или съдебна практика, която освобождава предприятието от заплащане на паричното обезщетение, което по принцип дължи на работниците, засегнати от надвишаващи 85 dbA дневни равнища на експозиция на

шум, поради обстоятелството, че им е предоставило предпазни средства за защита от шум, вследствие на чийто заглушаващ ефект дневната експозиция остава под 80 dbA?

- ⁽¹⁾ Директива 2003/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 февруари 2003 година относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рисковете от физически агенти (шум) (седемнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 42, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 169).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunalul Dâmbovița (Румъния) на 25 май 2010 г. — Nicușor Grigore/Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Дело C-258/10)

(2010/C 221/33)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Dâmbovița

Страни в главното производство

Ищец: Nicușor Grigore

Ответник: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли периодът, през който горски надзирател с работно време от осем часа дневно съгласно индивидуалния си трудов договор, е длъжен да осигурява опазването на горски участък, като носи дисциплинарна, имуществена, административнонаказателна или наказателна отговорност, според случая, за установените шети в поверения му участък, независимо от момента, в който са настъпили шетите, „работно време“ по смисъла на разпоредбите на член 2, точка 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета [от 4 ноември 2003 година] ⁽¹⁾ относно някои аспекти на организацията на работното време?
2. Различен ли би бил отговорът на първия въпрос в положение, при което горският надзирател живее в служебно жилище, намиращо се в района на поверения му горски участък?

3. Нарушават ли се разпоредбите на член 6 от Директива 2003/88/ЕО, член със заглавие „Максимална продължителност на седмично работно време“ в положение, при което макар и трудовият договор да предвижда работно време с максимална продължителност от осем часа дневно, 40 часа седмично, в действителност, въз основа на законоустановеното си задължение, горският надзирател осигурява постоянното опазване на поверения му горски участък?
4. При утвърдителен отговор на първия въпрос, длъжен ли е работодателят да заплаща възнаграждение или други права, които са приравнени на него, за периода, през който горският надзирател е длъжен да осигурява опазването на гората?
5. При отрицателен отговор на първия въпрос, какъв е правният режим на времето, през което горски надзирател отговаря за опазването на поверената му гора?

(¹) ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания) на 25 май 2010 г.
— **Pedro Antonio Macedo Lozano/Gerardo García S.L.**

(Дело C-261/10)

(2010/C 221/34)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Страни в главното производство

Ищец: Pedro Antonio Macedo Lozano

Ответник: Gerardo García S.L.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 3, член 5, параграф 2, членове 6 и 7 от Директива 2003/10/ЕО (¹) да се тълкуват в смисъл, че предприятие, в което дневното равнище на експозиция на работниците на шум надвишава 85 dbA (измерено без да се отчита ефекта на предпазните средства за защита от шум),

изпълнява установените с посочената директива задължения за превенция във връзка с материалните условия на труд като предоставя на работниците такива предпазни средства за защита от шум, че с осигуреното от тях равнище на заглушаване дневната експозиция на тези работници на шум се намалява под 80 dbA?

2. Трябва ли член 5, параграф 2 от Директива 2003/10/ЕО да се тълкува в смисъл, че целта на „програмата от технически и/или организационни мерки“, която трябва приеме предприятие, в което дневното равнище на експозиция на работниците на шум надвишава 85 dbA (измерено без да се отчита ефекта на предпазните средства за защита от шум), е да се намали равнището на експозиция на шум под 85 dbA?

3. При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли Директива 2003/10/ЕО да се тълкува като противоречаща на национална правна уредба или съдебна практика, която освобождава предприятието от заплащане на паричното обезщетение, което по принцип дължи на работниците, засегнати от надвишаващи 85 dbA дневни равнища на експозиция на шум, поради обстоятелството, че им е предоставило предпазни средства за защита от шум, вследствие на чийто заглушаващ ефект дневната експозиция остава под 80 dbA?

(¹) Директива 2003/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 февруари 2003 година относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рисковете от физически агенти (шум) (седемнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 42, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 169).

Иск, предявен на 28 май 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-265/10)

(2010/C 221/35)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Oliver и M. van Beek)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за прилагането на санкции при нарушение на Регламент № 1907/2006 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕО на Съвета и директиви 91/155/ЕО, 93/67/ЕО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията, или като не е уведомило Комисията за приемането на такива разпоредби, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 126 от посочения Регламент (ЕО) № 1907/2006;

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Като се има предвид, че Кралство Белгия не е приело всички мерки, свързани с прилагането на санкции при нарушение на Регламента REACH, които би трябвало да са влезли в сила най-късно до 1 декември 2008 г., или във всички случаи като не е уведомило Европейската комисия за тези мерки, последната достига до заключението, че Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 126 от този регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 2009 г., стр. 1 и ОВ L 118, 2010 г., стр. 89.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 28 май 2010 г.
— André Rossius/État belge — SPF Finances

(Дело C-267/10)

(2010/C 221/36)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Namur

Страни в главното производство

Жалбоподател: André Rossius

Отговорник: État belge — SPF Finances

Встъпила страна: État belge — SPF Défense

Преюдициални въпроси

1) Допускат ли следните разпоредби от правото на Европейския съюз:

1. Член 6 от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 година, с който се изменя Договорът за Европейския съюз, подписан на 7 февруари 1992 година в Маастрихт, в сила от 1 декември 2009 година, съгласно който „Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., адаптирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург, която има същата юридическа сила като Договорите. (...)“;

2. Член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽¹⁾, съгласно който „Всеки има право на достъп до здравна профилактика и да ползва медицински грижи (...). При определянето и осъществяването на всички политики и действия на Съюза се осигурява висока степен на закрила на човешкото здраве.“;

тълкувани в съответствие с основните принципи, на които почива Европейския съюз, напомнени в преамбюла на Договора от Лисабон,

възможността държава членка, в случая Белгия, да запази на своята територия производството, вноса, рекламата и продажбата на промишлено обработен тютюн за пушене, при положение че същата държава признава официално, че този тютюн е много вреден за здравето на лицата, които го употребяват, и че е причина за множество заболявания, водещи до инвалидност, и за множество случаи на преждевременна смърт, което логично би трябвало да обоснове забраната му?

2) Допускат ли следните разпоредби от правото на Европейския съюз:

1. Член 6 от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 година, с който се изменя Договорът за Европейския съюз, подписан на 7 февруари 1992 година в Маастрихт, в сила от 1 декември 2009 година, съгласно който „Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., адаптирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург, която има същата юридическа сила като Договорите. (...)“; и

2. Член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съгласно който „Всеки има право на достъп до здравна профилактика и да ползва медицински грижи (...). При определянето и осъществяването на всички политики и действия на Съюза се осигурява висока степен на закрила на човешкото здраве.“;

тълкувани в съответствие с основните принципи, на които почива Европейския съюз, напомнени в преамбюла на Договора от Лисабон,

възможността следните разпоредби от белгийското право:

Общият закон за митата и акцизите, съгласуван с Кралски указ от 18 юли 1977 г. (Moniteur belge от 21 септември 1977 г.) и потвърден със Закон от 6 юли 1978 г., член 1 (Moniteur belge от 12 август 1978 г.);

Законът от 10 юни 1997 г. за общия режим, държането, движението и контрола на облаганите с акциз стоки (Moniteur belge от 1 август 1997 г.);

Законът от 3 април 1997 г. за данъчния режим на промишлено обработения тютюн (Moniteur belge от 1 август 1997 г.), изменен със Закон от 26 ноември 2006 г. (Moniteur belge от 8 декември 2006 г.);

да оправомощават белгийската държава да счита промишлено обработения тютюн за пушени за подлежащ на облагане с акциз, при положение че:

от една страна посочената държава признава официално, че този тютюн е много вреден за здравето на лицата, които го употребяват, и че е причина за множество заболявания, водещи до инвалидност, и за множество случаи на преждевременна смърт, което логично би трябвало да обоснове забраната му;

от друга страна по този начин самата държава възпрепятства приемането на мерки, които да доведат до ефикасно прилагане на тази забрана, като насърчава данъчните постъпления вместо какъвто и да било действително възпиращ ефект?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 28 май 2010 г.
— Marc Collard/État belge — SPF Finances

(Дело C-268/10)

(2010/C 221/37)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Namur

Страни в главното производство

Ищец: Marc Collard

Ответник: État belge — SPF Finances

Встъпила страна: État belge — SPF Défense

Преюдициални въпроси

1) Следните разпоредби на правото на Съюза:

1. Член 6 от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 г., с който се изменя Договорът за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., и който влиза в сила на 1 декември 2009 г. и гласи, че „Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., адаптирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург, която има същата юридическа сила като Договорите. (...)“;
2. Член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽¹⁾, съгласно който „Всеки има право на достъп до здравна профилактика и да ползва медицински грижи (...). При определянето и осъществяването на всички политики и действия на Съюза се осигурява висока степен на закрила на човешкото здраве“;

(¹) ОВ, С 364, 2000 г., стр. 1.

тълкувани в съответствие с основополагащите принципи на Европейския съюз, припомнени в преамбюла на Договора от Лисабон,

забраняват ли на държава членка, в случая Белгия, да допуска на своя територия производството, вноса, рекламирането и продажбата на тютюневи изделия за пушене, въпреки че същата тази държава официално признава, че тези стоки са особено вредни за здравето на потребителите им и причиняват множество заболявания, водещи до трайна неработоспособност, а често и преждевременна смърт, което логично би трябвало да оправдава тяхното забраняване?

2) Следните разпоредби на правото на Съюза:

1. Член 6 от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 г., с който се изменя Договорът за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., и който влиза в сила на 1 декември 2009 г. и гласи, че „Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., адаптирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург, която има същата юридическа сила като Договорите. (...)“

2. и член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съгласно който „Всеки има право на достъп до здравна профилактика и да ползва медицински грижи (...). При определянето и осъществяването на всички политики и действия на Съюза се осигурява висока степен на закрила на човешкото здраве“;

тълкувани в съответствие с основополагащите принципи на Европейския съюз, припомнени в преамбюла на Договора от Лисабон,

допускат ли следните разпоредби на белгийското право:

член 1 от Общия закон за митниците и акцизите, съгласуван с Кралски указ от 18 юли 1977 г. (Moniteur belge от 21 септември 1977 г.) и потвърден със закона от 6 юли 1978 г. (Moniteur belge от 12 август 1978 г.);

Закон от 10 юни 1997 г. за общия режим, държането, движението и контрола върху акцизните стоки (Moniteur belge от 1 август 1997 г.);

Закон от 3 април 1997 г. за данъчния режим на тютюневите изделия (Moniteur belge от 1 август 1997 г.), изменен със

закона от 26 ноември 2006 г. (Moniteur belge от 8 декември 2006 г.);

по силата на които белгийската държава може да приеме за облагаеми с акциз тютюневите изделия за пушене, въпреки че:

от една страна, посочената държава официално признава, че тези стоки са особено вредни за здравето на потребителите им и причиняват множество заболявания, водещи до трайна неработоспособност, а често и преждевременна смърт, което логично би трябвало да оправдава тяхното премахване;

от друга страна, по този начин сама препятства приемането на мерки, които могат действително да доведат до такова премахване, като отдава предимство на данъчните приходи пред всяко реално възпиращо действие?

(¹) ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Montreuil (Франция) на 28 май 2010 г. — Société Accor Services France/Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Дело C-269/10)

(2010/C 221/38)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Montreuil

Страни в главното производство

Ищец: Société Accor Services France

Ответници: Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Преюдициален въпрос

Съвместими ли са разпоредбите на член 53 от Code des marchés publics (Кодекс за обществените поръчки) с Директива 2004/18/ЕО от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки ⁽¹⁾ и с Договора за функционирането на Европейския съюз?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, глава 6, том 8, стр. 116).

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 31 май 2010 г. — Lotta Gistö

(Дело C-270/10)

(2010/C 221/39)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lotta Gistö

Друга заинтересована страна: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Преюдициални въпроси

Следва ли член 14 от Протокола за привилегиите и имунитетите ⁽¹⁾ да се тълкува във връзка с делото за Lotta Gistö в смисъл, че по силата на разпоредбите от протокола нейното място на регистрация за данъчни цели през 2007 г. продължава да бъде Финландия или Протоколът трябва да се разбира в смисъл, че в конкретния случай все пак разпоредбите от вътрешното законодателство на държавата членка определят окончателно неограничената данъчна отговорност в дадена държава членка, в настоящия случай — Финландия?

⁽¹⁾ Протокол (№ 36) за привилегиите и имунитетите на Европейските общности (1965 г.) (ОВ С 321 Е, стр. 318).

Преюдициално запитване, отправено от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция) на 31 май 2010 г. — Souzana Berkizi-Nikolakaki/Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.) и Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Дело C-272/10)

(2010/C 221/40)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Страни в главното производство

Ищец: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Ответници: Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.) и Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Преюдициални въпроси

- Съвместими ли са разпоредбите на член 11, втора алинея от Президентски декрет № 164/2004, съгласно които, за да се установи изпълнението на условията за преобразуване на срочните трудови договори в безсрочни трудови договори, работникът трябва да се обърне към компетентния орган в преклузивния двумесечен срок от влизането в сила на този декрет с молба, съдържаща доказателствата за изпълнение на посочените условия, с целта с оглед на член 139, алинея втора ЕО, и с постигането на резултат с оглед на член 249, трети параграф ЕО, на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, като се има пред вид, че с изтичането на този срок работникът губи правото да преобразува своя договор, ако не е подал молбата си в двумесечния срок?
- Като се има пред вид целта на Директива 1999/70/ЕО с оглед на член 139, алинея втора ЕО, достатъчно ли е, че двумесечният срок за нуждите на работниците, попадащи в приложното поле на член 11 от Президентски декрет № 164/2004 и за постигането на резултат по отношение на целите на тази директива, съгласно член 249, трети параграф ЕО, е определен само с публикуване на член 11 от Президентски указ № 164/2004 в Държавния вестник [на Гръцката република]?

3. Представлява ли неудължаването на двумесечния срок, в сравнение с удължаването на сходни срокове, разрешавано с равностойни законови разпоредби, предхождащи Президентски декрет № 164/2004, намаляване на общото равнище на закрила на работниците в нарушение на клауза 8, точка 3 от Директива 1999/70/ЕО?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Испания) на 1 юни 2010 г. — David Montoya Medina/Fondo de Garantía Salarial и Universidad de Alicante

(Дело C-273/10)

(2010/C 221/41)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Страни в главното производство

Ищец: David Montoya Medina

Ответници: Fondo de Garantía Salarial и Universidad de Alicante

Преюдициален въпрос

Противоречи ли на принципа за недопускане на дискриминация, закрепен в клауза 4 от Директива 99/70/ЕО ⁽¹⁾ от 28 юни 1999 година, национална правна уредба като съдържащата се в Декрет 174/2002 от 15 октомври 2002 г. на правителството на автономна област Валенсия относно статута и възнагражденията на преподавателския и научно-изследователския персонал, нает по силата на трудов договор с публичните университети във Валенсия, и относно допълнителните възнаграждения на университетските преподаватели (Decreto 174/2002, de 15 de octubre, del Gobierno Valenciano, sobre Régimen y Retribuciones del Personal Docente e Investigador Contratado Laboral de las Universidades Públicas Valencianas y sobre Retribuciones Adicionales del Profesorado Universitario), съгласно която за разлика от преподавателите доценти (profesores contratados doctores) преподавателите асистенти (profesores ayudantes doctores) не получават допълнително възнаграждение за прослужено време като тригодишните допълнителни възнаграждения?

⁽¹⁾ Директива 99/70/ЕО от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Иск, предявен на 1 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Унгария

(Дело C-274/10)

(2010/C 221/42)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и B. D. Simon)

Ответник: Република Унгария

Искания на ищеца

— да се установи, че Република Унгария не е изпълнила задълженията си по Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, като задължава данъчнозадължените лица, чиято данъчна декларация показва наличието на „надвзет данък“ по смисъла на член 183 от директивата в течение на даден данъчен период, да прехвърлят тази разлика изцяло или отчасти към следващия данъчен период, ако не са заплатили напълно съответната покупка на своя доставчик, тъй като поради това задължение някои данъчнозадължени лица, чиято данъчна декларация систематично показва „надвзети данъци“, са принудени да прехвърлят повече от веднъж тази разлика към следващия данъчен период;

— да се осъди Република Унгария да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск се отнася до унгарска данъчна разпоредба, според която в края на данъчния период данъчнозадължените лица могат да искат възстановяването на надвзетия данък върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) само доколкото посочената разлика надвишава налагания ДДС върху покупките, които не са действително платени от данъчнозадължените лица. При това положение от разглежданата унгарска разпоредба следва, че не е възможно да се иска възстановяването, съответстващо на частта от надвзетия данък, отговарящ на размера на ДДС върху все още неплатени покупки, и че данъчнозадълженото лице трябва изцяло да прехвърли частта от надвзетия данък, отговарящ на размера на ДДС върху неплатени покупки. Процедурата е идентична в края на следващия данъчен период: законодателството не съдържа никакво времево ограничение относно този процес, като следователно е възможно данъчнозадълженото лице да трябва да прехвърля надвзетия ДДС безконечно.

Комисията не оспорва, че член 183 от Директива 2006/112 (наричана по-нататък „директивата“) оставя на държавите членки избора между възстановяването на надвзетия ДДС и прехвърлянето му към следващия данъчен период. Държавите членки могат да упражняват това правомощие единствено при спазване на принципите на цялостната система на ДДС и по-специално принципа на данъчен неутралитет. Тъй като член 183 от директивата, който разрешава на държавите членки да прехвърлят веднъж надвзетия ДДС към следващия данъчен период, представлява разпоредба, която възпрепятства пълното проявление на принципа на данъчен неутралитет, този член трябва да се тълкува ограничително и не би могъл да служи за основа на приемането на национални разпоредби, противоречащи на принципа на данъчен неутралитет или на целта на механизма на приспаданията.

По силата на принципа на данъчен неутралитет механизмът на приспаданията цели изцяло да облекчи предприемача от бремето на дължимия или издължен ДДС в рамките на всички негови икономически дейности. Въпросният принцип изключва това държавите членки да обвързват възстановяването на надвзетия ДДС с условия, представляващи тежест за данъчнозадълженото лице, доколкото тя оказва влияние върху неговото финансово положение и управление на паричните средства, както и върху търговските му решения. Предвиденото от разглежданата унгарска разпоредба невъзстановяване на надвзетия ДДС обаче би довело до отрицателни последици по отношение на данъчнозадълженото лице поради две групи причини.

От една страна, тъй като надвзетият ДДС, който може да се приспада от размера на дължимия ДДС, следва да се счита за вземане на данъчнозадълженото лице, така че произтеклото забавяне при изплащането на това вземане намалява възможностите за печалба и наличните парични средства на данъчнозадълженото лице, искащо възстановяването, и следователно увеличава неговия търговски риск. Данъчнозадълженото лице трябва да плаща ДДС за доставките на стоки или предоставянето на услуги, които е извършило, дори ако те не са му били платени, а може да възстановява ДДС за доставките на стоки или предоставянето на услуги, предназначени за него, само ако действително ги е заплатило.

От друга страна, невъзстановяването на надвзетия ДДС представлява тежест не само от гледна точка на данъчнозадълженото лице, искащо възстановяването, но и от гледна точка на този, който се намира на другата страна на обложената сделка, а именно продавачът на стойката. Всъщност като намалява наличните парични средства, с които приобретателят на стоката разполага, невъзстановяването същевременно увеличава риска продавачът да не може да получи — или най-малкото да получи едва със закъснение — насрещната престация, дължима вследствие на доставката на закупените стоки или предоставянето на услугите, докато независимо от това той ще трябва да издължи ДДС върху въпросната доставка на стоки или предоставяне на услуги.

Комисията счита, че ако законодателството налага определена тежест на данъчнозадълженото лице, това не може да се компенсира чрез налагането на допълнителна тежест върху него. Равновесието на законодателството би могло да се осигури само ако тежестта, наложена на данъчнозадълженото лице в качеството на платец, тоест задължението му за плащане, е уравновесено чрез възможността, с която разполага същото данъчнозадължено лице в качеството на вискател да възстанови ДДС, изплатен в качеството на платец.

На последно място, тъй като член 183 от директивата единствено позволява надвзетият ДДС да се прехвърли само веднъж „към следващия период“, разглежданата унгарска разпоредба нарушава посочения член, доколкото не позволява на данъчнозадълженото лице да възстанови разликата най-късно в края на втория данъчен период. Освен това самото унгарско законодателство, което чрез намаляване на наличните парични средства на приобретателя на стоките по същество води до намаляване на вероятността от възстановяване, не гарантира и това, че данъчнозадълженото лице някога действително ще възстанови разликата. Всъщност ако данъчнозадълженото лице прекрати дейността си, без да плати всички свои покупки поради несъстоятелност, няма предвиден способ за възстановяване на ДДС върху неразплатените спелки и следователно този ДДС в крайна сметка остава в ръцете на държавата.

Ето защо поради изложените по-горе причини Комисията счита, че унгарският законодател е превишил границите на признатото му дискреционно правомощие и е нарушил член 183 от директивата с приемането на разпоредба относно условията за възстановяване на надвзетия ДДС, която противоречи на принципа на данъчен неутралитет и позволява повтарящи се и последователни прехвърляния.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Иск, предявен на 9 юни 2010 г. — Европейска комисия/
Португалска република**

(Дело C-286/10)

(2010/C 221/43)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade и M. van Beek)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— да се обяви, че като не е приела законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2005/47/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 18 юли 2005 година относно Споразумението между Общността на европейските железници (CER) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор, и при всяко положение — като не е уведомила Комисията за тях, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 5 от Директивата;

— да се осъди Португалска република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 26 юли 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 195, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 32.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif (Люксембург) на 10 юни 2010 г. — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des Contributions directes

(Дело C-287/10)

(2010/C 221/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif

Страни в главното производство

Ищец: Tankreederei I SA

Ответник: Directeur de l'administration des Contributions directes

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 49 ЕО и 56 ЕО разпоредби като съдържащите се в член 152bis, параграф 1 от изменения Закон от 4

декември 1967 г. относно данъка върху доходите, доколкото запазват за люксембургските данъчнозадължени лица възможността да се ползват от данъчното облекчение за инвестиции, като я поставят в зависимост от условието инвестициите да са осъществени в предприятие, намиращо се във Великото херцогство, и да са предназначени да останат там постоянно и освен това да бъдат физически реализирани на люксембургска територия?

Иск, предявен на 11 юни 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-291/10)

(2010/C 221/45)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. van Beek и S. Mortoni)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че като не е приела законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2005/47/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 18 юли 2005 година относно Споразумението между Общността на европейските железници (CER) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор или като не е уведомила Комисията за такива разпоредби, Италианската република не е изпълнила задълженията, които има по смисъла на член 5 от тази директива;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директива 2005/47/ЕО е изтекъл на 26 юли 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 195, стр. 15, Специално издание на български език 2007 г., глава 7, том 15, стр. 32.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 15 юни 2010 г. — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Дело C-294/10)

(2010/C 221/46)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Иици: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Отвeтник: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 да се тълкува в смисъл, че за да се приеме, че въздушният превозвач е взел всички мерки, необходими за да избегне извънредните обстоятелства, същият е длъжен своевременно да планира ресурсите си, така че да е в състояние да извърши предвидения полет след отпадането на непредвидените извънредни обстоятелства, тоест в определен момент след часа на излитане по разписание?
2. Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, може ли да се приложи член 6, параграф 1 от посочения по-горе регламент, за да се определи минималното време, което при своевременното планиране на ресурсите си въздушният превозвач трябва да предвиди като евентуално очаквано закъснение в случай на настъпване на извънредни обстоятелства?

⁽¹⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Република Литва) на 15 юни 2010 г. — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas (неправителствена организация „Литовско зелено движение“), Petras Girinskis и Laurynas Arimantas Lašas/Pakruojo rajono savivaldybės taryba (Общински съвет на община Pakruojas), Šiaulių visuomenės sveikatos centras (Център за обществено здраве, град Šiaulių) и Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (Регионална дирекция за защита на околната среда, град Šiaulių)

(Дело C-295/10)

(2010/C 221/47)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas [Върховен административен съд на Република Литва]

Страни в главното производство

Иици: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas [неправителствена организация „Литовско зелено движение“], Petras Girinskis и Laurynas Arimantas Lašas

Отвeтник: Pakruojo rajono savivaldybės taryba [Общински съвет на община Pakruojas], Šiaulių visuomenės sveikatos centras [Център за обществено здраве, град Šiaulių] и Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas [Регионална дирекция за защита на околната среда, град Šiaulių]

Други страни в производството: частните дружества „Sofita“ и „Oltas“, Šiaulių apskrities viršininko administracija [Областна администрация на област Šiaulių], Rimvydas Gasparavičius и Rimantas Pašakinskas

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се разглежда като уточняване на видовете планове и програми по смисъла на член 3, параграф 5 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда ⁽¹⁾ решението да не се извършва стратегическа оценка на последиците върху околната среда по отношение на документи относно местното териториално устройство, в които е посочен само един предмет на стопанска дейност, както е предвидено в правната уредба на Република Литва и по-специално в точка 3.4 от Декрет № 967 на Министерския съвет на Република Литва от 18 август 2004 г., „с който се утвърждава рамката на процедурата за стратегическа оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда“?

2. Съвместими ли са с изискванията на член 3, параграф 2, буква а), член 3, параграф 3 и член 3, параграф 5 от Директива 2001/42 приложимите в настоящия случай разпоредби на националното право, които предвиждат, че без във всеки отделен случай да се определя потенциалното значение на последиците за околната среда, не се извършва стратегическа оценка на последиците върху околната среда на документите относно териториалното устройство, приложими към малки площи на местно ниво, както в настоящия случай, щом като в тези документи се споменава само един предмет на стопанска дейност?

3. Следва ли разпоредбите на Директива 2001/42 и по-специално на нейния член 11, параграф 1 да се тълкуват в смисъл, че изискванията на Директива 2001/42 не са приложими при обстоятелства като тези в настоящия случай, при които е извършена оценка на въздействието върху околната среда съгласно Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁽²⁾?

4. Попада ли Директива 85/337 в приложното поле на член 11, параграф 2 на Директива 2001/42?

5. Ако отговорът на въпрос № 4 е утвърдителен, фактът, че е извършена оценка съгласно Директива 85/337 означава ли, че задължението да се извърши оценка на последиците върху околната среда съгласно изискванията на Директива 2001/42, при обстоятелства като възникналите в настоящия случай, следва да се разглежда като дублиране на оценката по смисъла на член 11, параграф 2 от Директива 2001/42?

6. Ако отговорът на въпрос № 5 е утвърдителен, създава ли Директива 2001/42 и по-специално нейният член 11, параграф 2 задължение за държавите членки да предвидят в националното си право съвместни или координирани процедури за оценка в съответствие с изискванията на Директива 2001/42 и Директива 85/337 с цел да се избегне дублирането на оценката?

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Stuttgart (Германия) на 16 юни 2010 г. — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez

(Дело C-296/10)

(2010/C 221/48)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Bianca Purrucker

Ответник: Guillermo Vallés Pérez

Преюдициални въпроси

1. Прилага ли се разпоредбата на член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 (Регламент „Брюксел II а“) ⁽¹⁾, когато съдът на държава членка, който първи е сезиран със спор във връзка с родителската отговорност от една от страните по спора, се произнася само по искане за постановяване на временни мерки, докато съдът на друга държава членка, който по-късно е сезиран от другата страна със спор със същия предмет, се произнася по иска?

2. Следва ли разпоредбата да се прилага и когато решението по самостоятелното искане за постановяване на временни мерки в една държава членка не подлежи на признаване в друга държава членка по смисъла на член 21 от Регламент № 2201/2003?

3. Следва ли сезирането на съд на държава членка със самостоятелно искане за постановяване на временни мерки да се приравни на сезиране с иск по смисъла на член 19, параграф 2 от Регламент № 2201/2003, когато съгласно процесуалното право на тази държава се изисква в определен срок

⁽¹⁾ ОВ L 197, 2001 г., стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135.

⁽²⁾ ОВ L 175, 1985 г., стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

пред този съд да бъде предявен и искът, за да се избегнат евентуалните неблагоприятни процесуални последици?

използване, за която не е необходимо съгласието на носителите на авторските права?

(¹) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

**Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания)
на 18 юни 2010 г. — Infopaq International A/S/Danske
Dagblades Forening**

(Дело C-302/10)

(2010/C 221/49)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Ищец: Infopaq International A/S

Отговорник: Danske Dagblades Forening

Преюдициални въпроси

1. От значение ли е на какъв стадий от технологичния процес се извършва временното възпроизвеждане за определянето му като „неразделна и съществена част от технологичния процес“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 (¹)?
2. Може ли временно действие на възпроизвеждане да се счита за „неразделна и съществена част от технологичния процес“, ако се състои в сканиране на цели публикувани статии — ръчно извършвана операция, чрез която тези статии се конвертират от печатна информация в цифрови данни?
3. Включва ли понятието „законно използване“ по член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 всяка форма на

4. Може ли извършването от предприятие сканиране на цели публикувани статии, последвано от обработка на възпроизведеното, за нуждите на дейността на това предприятие по изготвянето на резюмета, да се включи в понятието „законно използване“ по член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 дори ако носителите на авторските права не са дали своето съгласие за тези действия, когато останалите условия на тази разпоредба са изпълнени?

Има ли значение за отговора на този въпрос обстоятелството, че при приключване на процеса по снемане на данни остават запазени единадесет думи?

5. Кои са критериите, по които следва да се прецени дали временните действия на възпроизвеждане имат „самостоятелно стопанско значение“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29, ако останалите условия на тази разпоредба са изпълнени?
6. Трябва ли повишаването на производителността, което ползвателят постига при временните действия на възпроизвеждане, да бъде взето предвид при преценка дали действията имат „самостоятелно стопанско значение“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29?
7. Може ли да се приеме, че извършването от предприятие сканиране на цели публикувани статии, последвано от обработка на възпроизведеното, спада към „някои специални случаи, които не засягат нормалното използване“ на посочените статии и които „не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на права“ по смисъла на член 5, параграф 5 от Директива 2001/29, когато останалите условия на тази разпоредба са изпълнени?

Има ли значение за отговора на този въпрос обстоятелството, че при приключване на процеса по снемане на данни остават запазени единадесет думи?

(¹) Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

**Иск, предявен на 25 юни 2010 г. — Европейска комисия/
Република Естония**

(Дело С-306/10)

(2010/С 221/50)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Randvere, M. van Beek)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— да се установи, че Република Естония не е изпълнила задълженията си по Директива 2005/47/ЕО на Съвета от 18 юли 2005 година ⁽¹⁾ относно Споразумението между Общността

на европейските железници (CER) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор, като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за транспониране на директивата, не е гарантирала постигане на договореност между социалните партньори или не е уведомила Комисията за посочените разпоредби;

— да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспонирането на директивата във вътрешния правен ред е изтекъл на 27 юли 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 195, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 32.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 25 юни 2010 г. — Imperial Chemical Industries/Комисия

(Дело T-66/01) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на сода в Обединеното кралство — Решение за установяване на нарушение на член 82 ЕО — Погасяване по давност на правото на Комисията да налага глоби или санкции — Разумен срок — Съществени процесуални правила — Сила на пресъдено нещо — Наличие на господстващо положение — Злоупотреба при използване на господстващото положение — Засягане на търговията между държави членки — Глоба — Тежест и продължителност на нарушението — Спектиращи обстоятелства)

(2010/C 221/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Imperial Chemical Industries Ltd, по-рано Imperial Chemical Industries plc (Лондон, Обединеното кралство) (представители: първоначално D. Vaughan, D. Anderson, QC, S. Lee, barrister, S. Turner, S. Berwick и R. Coles, solicitors, впоследствие D. Vaughan, S. Lee, S. Berwick и S. Ford, barrister)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и P. Oliver, подпомагани от J. Flynn, QC и C. West, barrister)

Предмет

Като главно искане отмяна на Решение 2003/7/ЕО на Комисията от 13 декември 2000 година относно процедура по прилагане на член 82 [ЕО] (Дело COMP/33.133 — Г: Натриев карбонат — ICI) (ОВ, L 10, 2003 г. стр. 33) и при условията на евентуалност искане за отмяна или намаляване на наложената на жалбоподателя глоба

Диспозитив

- Отменя член 1 от Решение 2003/7/СЕ на Комисията от 13 декември 2000 година относно процедура по прилагане на член 82 [ЕО] (Дело COMP/33.133 — Г: Натриев карбонат — ICI) в частта, в която се установява, че през 1983 г. Imperial Chemical Industries Ltd нарушава разпоредбите на член 82 ЕО.
- Определя размера на наложената глоба на Imperial Chemical Industries в член 2 от Решение 2003/7 на 8 милиона евро.

3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

4. Imperial Chemical Industries понася четири пети от направените от него съдебни разноски и четири пети от разноските на Европейската комисия.

5. Комисията понася една пета от направените от нея разноски и една пета от разноските на Imperial Chemical Industries.

⁽¹⁾ ОВ C 150, 19.5.2001 г.

Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — AstraZeneca/Комисия

(Дело T-321/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на лекарствени продукти за лечение на язва — Решение, с което се установява нарушение на член 82 ЕО — Определяне на пазара — Значителен конкурентен натиск — Злоупотреба с процедурите, свързани със сертификатите за допълнителна закрила на лекарствени продукти и с процедурите за издаване на разрешения за пускане на лекарствени продукти на пазара — Заблуждаващи изявления — Оттегляне на разрешенията за пускане на пазара — Пречки за пускането на пазара на генеричните лекарствени продукти и за паралелния внос — Глоби)

(2010/C 221/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: AstraZeneca AB (Södertälje, Швеция) и AstraZeneca plc (Лондон, Обединеното кралство) (представители: първоначално M. Brealey, QC, M. Hoskins, D. Jowell, barristers, F. Murphy, G. Sproul, I. MacCallum и C. Brown, solicitors, впоследствие M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell, F. Murphy и C. Brown, а понастоящем M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell и F. Murphy)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier и A. Whelan, впоследствие F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier и J. Bourke)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Женева, Швейцария) (представител: M. Van Kerckhove, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на Решение C(2005) 1757 окончателен на Комисията от 15 юни 2005 г. относно процедура по прилагане на член 82 [ЕО] и член 54 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca).

Диспозитив

1. Отменя член 1, параграф 2 от Решение C(2005) 1757 окончателен на Комисията от 15 юни 2005 година относно процедура по прилагане на член 82 [ЕО] и член 54 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca), доколкото в тази разпоредба се приема, че AstraZeneca AB и AstraZeneca plc са нарушили член 82 ЕО и член 54 от Споразумението за ЕИП, като са поискали оттегляне на разрешенията за пускане на пазара на капсулите „Losec“ в Дания и Норвегия едновременно с изтеглянето от пазара на капсулите „Losec“ и пускането в продажба на таблетките „Losec MUPS“ в тези две страни, и само доколкото се приема, че тези действия може да ограничат паралелния внос на капсули „Losec“ в посочените страни.
2. Определя размера на глобата, наложена солидарно на AstraZeneca AB и на AstraZeneca plc съгласно член 2 от това решение, на 40 250 000 EUR, а размера на глобата, наложена съгласно този член на AstraZeneca AB — на 12 250 000 EUR.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. AstraZeneca AB и AstraZeneca plc понасят 90 % от направените от тях съдебни разноски и 90 % от съдебните разноски на Европейската комисия с изключение на съдебните ѝ разноски във връзка с встъпването на Европейската федерация на фармацевтичните индустрии и асоциации (EFPIA).
5. EFPIA понася направените от нея съдебни разноски.
6. Комисията понася направените от нея съдебни разноски във връзка с встъпването на EFPIA, както и 10 % от останалата част от направените от нея съдебни разноски и 10 % от съдебните разноски на AstraZeneca AB и на AstraZeneca plc.

Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Комисия/ Hellenic Ventures и др.

(Цело T-44/06) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Действие по учредяването и развитието на фонд за начален капитал — Прекратяване на договора — Иск, насочен срещу акционерите на дадено дружество — Недопустимост — Възстановяване на авансово платените суми — Лихви)

(2010/C 221/53)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Patakia, подпомаган от S. Chatzigiannis, avocat)

Ответници: Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulas AE (Атина, Гърция); Konstantinos Katsigiannis (Атина); Panagiotis Chronopoulos (Атина); и Nikolaos Poulakos (Атина) (представители: V. Christianos и V. Vlassi, avocats)

Предмет

Иск, предявен на основание член 238 ЕО, с който Комисията иска ответниците да бъдат осъдени да възстановят авансова сума, изплатена в изпълнение на договора „Seed Fund 601“, сключен между Комисията и дружеството ответник

Диспозитив

1. Осъжда Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulas AE да заплати на Европейската комисия сумата от 70 000 EUR заедно с лихвите за забава, изчислени въз основа на законния лихвен процент в Белгия, считано от 25 април 1999 г. до пълното изплащане на дълга.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Осъжда Hellenic Ventures да заплати съдебните разноски с изключение на разноските, направени от г-н Konstantinos Katsigiannis, г-н Panagiotis Chronopoulos и г-н Nikolaos Poulakos.
4. Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски на г-н Katsigiannis, г-н Chronopoulos и г-н Poulakos.

⁽¹⁾ ОВ C 271, 29.10.2005 г.

⁽¹⁾ ОВ C 86, 8.4.2006 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Agrofert Holding/Комисия(Дело T-111/07) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, отнасящи се до производство във връзка с концентрация на предприятия — Отказ на достъп)

(2010/C 221/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Agrofert Holding a.s. (Pyšelská, Чешка република) (представители: R. Pokorný и D. Šálek, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално X. Lewis и P. Costa de Oliveira, впоследствие P. Costa de Oliveira и V. Bottka)

Страни, встъпили в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Швеция (представители: първоначално A. Kruse и S. Johansson, впоследствие S. Johansson), Република Финландия (представители: J. Himmanen, A. Guimaraes-Purokoski, M. J. Heliskoski и M. Pere) и Кралство Дания (представител: B. Weis Fogh)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Polski Koncern Naftowy Orlen SA (Płock, Полша) (представители: S. Sołtysiński, K. Michałowska и M. Olechowski, avocats)

Предмет

Искане за отмяна, от една страна, на решението на Комисията от 2 август 2006 г., с което на жалбоподателя се отказва достъп до документите, свързани с производствата по нотификация и предварителна нотификация на придобиването на Unipetrol от Polski Koncern Naftowy Orlen SA (COMP/M.3543) и, от друга страна, на Решение D(2007) 1360 на Комисията от 13 февруари 2007 г., потвърждаващо този отказ

Диспозитив

1. Приема за недопустими искането за отмяна на отговора на Европейската комисия от 2 август 2006 г., както и искането Общият съд да й разпорежи да предостави поисканите документи.

2. Отменя Решение D(2007) 1360 на Комисията от 13 февруари 2007 г., с което се отказва достъп до документите по преписка COMP/M.3543 във връзка с концентрацията между Polski Koncern Naftowy Orlen SA и Unipetrol, разменени между Комисията и нотифициращите страни и между Комисията и трети лица, както и достъп до вътрешните документи и правните становища, изготвени по тази преписка.

3. Осъжда Комисията да заплати съдебните разходи.

4. Кралство Швеция, Република Финландия, Кралство Дания и Polski Koncern Naftowy Orlen понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 129, 9.6.2007 г.

Решение на Общия съд от 6 юли 2010 г. — Ryanair/Комисия(Дело T-342/07) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Въздушен транспорт — Решение за обявяване на концентрацията за несъвместима с общия пазар — Преценка на последиците от концентрацията върху конкуренцията — Бариери за навлизане на пазара — Повишаване на ефикасността — Ангажименти)

(2010/C 221/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair Holdings plc (Дъблин, Ирландия) (представители: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy и D. Hull, solicitors, и G. Berrisch, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: X. Lewis и S. Noë)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Aer Lingus Group plc (Дъблин) (представители: първоначално A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke и T. Snels, avocats, впоследствие A. Burnside и B. van de Walle de Ghelcke) и Ирландия (представители: D. O'Hagan и J. Buttimore, подпомагани от M. Cush, D. Barniville и N. Travers, avocats)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение C(2007) 3104 на Комисията от 27 юни 2007 година, с което концентрацията се обявява за несъвместима с общия пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Ryanair Holdings plc понася направените от него съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия и на Aer Lingus Group plc.
3. Ирландия понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Решение на Общия съд от 6 юли 2010 г. — Aer Lingus Group/Комисия

(Дело T-411/07) (¹)

(Конкуренция — Концентрации — Решение за обявяване на концентрацията за несъвместима с общия пазар — Понятие за концентрация — Разпореждане с всички придобити акции, за да се възстанови положението преди извършване на концентрацията — Отказ да се наредят необходими мерки — Липса на компетентност на Комисията)

(2010/C 221/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aer Lingus Group plc (Дъблин, Ирландия) (представители: първоначално A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke и T. Snels, avocats, впоследствие A. Burnside и B. van de Walle de Ghelcke)

Ответник: Европейска комисия (представители: X. Lewis, É. Gippini Fournier и S. Noë)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на ответника: Ryanair Holdings plc (Дъблин) (представители: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy, D. Hull, solicitors, и G. Berrisch, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на Решение C(2007) 4600 на Комисията от 11 октомври 2007 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя за започване на процедура по член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201), и за предприемане на временни мерки съгласно член 8, параграф 5 от посочения регламент.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Aer Lingus Group plc понася направените от него съдебни разходи, както и съдебните разходи, направени от Комисията и от Ryanair, включително съдебните разходи, свързани с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 8, 12.1.2008 г.

Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — Италия/Комисия

(Дело T-53/08) (¹)

(Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар — Понятие за предимство — Принцип на състезателност)

(2010/C 221/57)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Giolito и G. Conte)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2008/408/ЕО на Комисията от 20 ноември 2007 година относно държавна помощ С 36/A/06 (ex NN 38/06), приведена в действие от Италия в полза на ThyssenKrupp, Cementir и Nuova Terni Industrie Chimiche (ОВ L 144, 2008 г., стр. 37).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г.

Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Комисия

(Дело T-62/08) (¹)

(Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за предимство — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Привеждане в изпълнение на помощта)

(2010/C 221/58)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (Terni, Италия) (представители: адв. T. Salonic, адв. G. Pellegrino, адв. G. Pellegrino и адв. G. Barone, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: г-н C. Giolito и г-н G. Conte)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2008/408/ЕО на Комисията от 20 ноември 2007 година относно държавна помощ С 36/A/06 (ex NN 38/06), приведена в действие от Италия в полза на ThyssenKrupp, Cementir и Nuova Terni Industrie Chimiche (ОВ L 144, 2008 г., стр. 37).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — Cementir Italia/Комисия

(Дело T-63/08) (¹)

(Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за предимство — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Привеждане в изпълнение на помощта)

(2010/C 221/59)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Cementir Italia Srl (Рим, Италия) (представители: адв. T. Salonic, адв. G. Pellegrino, адв. G. Pellegrino и адв. G. Barone, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Giolito и G. Conte)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2008/408/ЕО на Комисията от 20 ноември 2007 година относно държавна помощ С 36/A/06 (ex NN 38/06), приведена в действие от Италия в полза на ThyssenKrupp, Cementir и Nuova Terni Industrie Chimiche (ОВ L 144, 2008 г., стр. 37).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Cementir Italia Srl да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — Nuova Terni Industrie Chimiche/Комисия(Дело T-64/08) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Компенсация за отчуждаване за обществени нужди — Удължаване на срока на действие на преференциална тарифа за доставката на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за предимство — Принципи на защита на оправданите правни очаквания — Привеждане в изпълнение на помощта)

(2010/С 221/60)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Милано, Италия) (представители: адв.Т. Salonic, адв. G. Pellegrino, адв. G. Pellegrino и адв. G. Barone, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: С. Giolito и G. Conte)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2008/408/ЕО на Комисията от 20 ноември 2007 година относно държавна помощ С 36/А/06 (ex NN 38/06), приведена в действие от Италия в полза на ThyssenKrupp, Cementir и Nuova Terni Industrie Chimiche (ОВ L 144, 2008 г., стр. 37).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Terni Industrie Chimiche SpA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Решение на Общия съд от 2 юли 2010 г. — Kerstens/Комисия(Дело T-266/08 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Промяна на местоработата — Член 7 от Правилника — Интерес на службата — Изпачаване на фактите и доказателствата — Задължение за мотивиране на Съда на публичната служба — Право на защита)

(2010/С 221/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Petrus Kerstens (Overijse, Белгия) (представител: С. Mourato, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: К. Herrmann и М. G. Berscheid)

Предмет

Жалба срещу Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 8 май 2008 г. по дело Kerstens/Комисия (F-119/06, все още непубликувано в Сборника), с която се иска отмяна на това решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Petrus Kerstens понася направените от него съдебни разходи, както и тези, направени от Комисията в рамките на настоящото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.9.2008 г.

Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — BNP Paribas и BNL/Комисия(Дело T-335/08) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, приети от италианските органи по отношение на дадени реструктурирани банки — Режим на преобразуване на данъчните стойности на активите — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяването на помощта — Жалба за отмяна — Лично засягане — Допустимост — Понятие за държавна помощ — Предимство — Селективен характер — Задължение за лотиране)

(2010/C 221/62)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: BNP Paribas (Париж, Франция) и Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (Рим, Италия) (представители: адв. R. Silvestri, адв. G. Escalar и адв. M. Todino, avocats,)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci и E. Righini)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2008/711/ЕО на Комисията от 11 март 2008 година относно държавна помощ C 15/07 (ex NN 20/07), приведена в действие от Италия, за данъчни стимули в полза на дадени реструктурирани банки (ОВ L 237, стр. 70)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда BNP Paribas и Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 272, 25.10.2008 г.

Решение на Общия съд от 30 юни 2010 г. — Matratzen Concord/CXBP — Barranco Schnitzler и Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)(Дело T-351/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „MATRATZEN CONCORD“ — По-ранна национална словна марка „MATRATZEN“ — Относително основание за отказ — Доказателство за използването на по-ранната марка — Задължение за лотиране — Член 73 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 221/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Matratzen Concord GmbH (Кьолн, Германия) (представител: J. Albrecht, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) (представител: G. Schneider)

Други страни в производството пред апелативния състав на CXBP: Pablo Barranco Schnitzler и Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на CXBP от 30 май 2008 г. (преписка R 1034/2007-2) относно производство по възражение между Pablo Barranco Schnitzler и Mariano Barranco Rodriguez, от една страна, и Matratzen Concord GmbH, от друга страна.

Диспозитив

1. Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) от 30 май 2008 г. (преписка R 1034/2007-2).
2. Осъжда CXBP да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 285, 8.11.2008 г.

**Решение на Общия съд от 25 юни 2010 г. — MIP Metro/
CXBP — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet)**(Дело T-407/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Общността „Metromeet“ — По-ранна национална словна марка „meeting metro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 221/64)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Дюселдорф, Германия) (представители: J.-C. Plate и R. Kaase)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) (представител: S. Schöffner)

Другата страна в производството пред апелативния състав на CXBP: CBT Comunicación Multimedia, SL (Getxo, Испания)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на CXBP от 12 юни 2008 г. (дело R 387/2007-1) относно производство по възражение между MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG и CBT Comunicación Multimedia, SL

Диспозитив

1. Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) от 12 юни 2008 г. (дело R 387/2007-1) относно производство по възражение между MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG и CBT Comunicación Multimedia, SL.
2. Осъжда CXBP да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 20.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 2 юли 2010 г. — Lafili/Комисия(Дело T-485/08 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Допустимост — Понятие за страна, изгубила делото в първата инстанция — Повишаване — Класиране в степен и в стъпка — Коефициент по-висок от единица — Преобразуване в старшинство в стъпката — Член 7 от Приложение XIII към Правилника)

(2010/С 221/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Paul Lafili (Genk, Белгия) (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall, H. Krämer и K. Herrmann)

Предмет

Жалба срещу Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 4 септември 2008 г. по дело Lafili/Комисия (F-22/07, все още непубликувано в Сборника), с което се иска отмяната на това решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Paul Lafili понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия за настоящата инстанция.

⁽¹⁾ ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — mPAY24/СХВП — Ultra (M PAY)(Дело T-557/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „M PAY“ — По-рани словна марка на Общността и национална словна марка „MPAY24“ — Вероятност от обкръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 221/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: mPAY24 GmbH (Виена, Австрия) (представител: H-G. Zeiner, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Словения)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 30 септември 2008 г. (преписка R 221/2007-1) относно производство по възражение между mPAY24 GmbH и Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav.

Диспозитив

- Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 30 септември 2008 г. (преписка R 221/2007-1), доколкото с него се отхвърля възражението, подадено от mPAY24 GmbH.
- Осъжда ОНМІ да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 55, 7.3.2009 г.

Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. — M6 и TF1/Комисия(Съединени дела T-568/08 и T-573/08) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Обществена услуга за излъчването на телевизионни програми — Планирана от Република Франция помощ за France Télévisions — Капиталова дотация от 150 милиона евро — Решение да не се повдигат възражения — Услуга от общ икономически интерес — Критерий за пропорционалност — Липса на сериозни трудности)

(2010/C 221/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: O. Freget, N. Chahid-Nourai, R. Lazerges и M. Potel, avocats); и Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Франция) (представители: J.-P. Hordies и C. Smits, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и B. Martenczuk)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: Canal + (Issy-les-Moulineaux, Франция) (представител: E. Guillaume, avocat)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Френска република (представители: първоначално G. de Bergues и A.-L. Vendrolini, впоследствие G. de Bergues и L. Butel) и France Télévisions (Париж, Франция) (представители: J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud и S. Snoeck, avocats)

Предмет

Искания за отмяна на Решение C(2008) 3506 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 г. относно проекта за отпускане от Република Франция на капиталова дотация в размер на 150 милиона евро за France Télévisions SA и искания Комисията да бъде задължена да открие официална процедура по разследване

Диспозитив

- Отхвърля жалбите.
- Métropole télévision (M6) понася собствените си съдебни разходи по дело T-568/08, както и тези, направени от Европейската комисия и от France Télévisions по това дело.

3. *Télévision française 1 SA (TF1)* понася собствените си съдебни разноски по дело T-573/08 както и направените по това дело от Комисията и от *France Télévisions* съдебни разноски.
4. *Френската република* и *Canal +* понасят всеки собствените си съдебни разноски по дела T-568/08 и T-573/08.

(¹) ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Комисия/ *Antiche Terre*

(Дело T-51/09) (¹)

(Арбитражна клауза — Програма относно насърчаването на енергийните технологии в Европа (*Thermie*) — Договор относно проекта за създаване на централа за производство на електрическа енергия в *Umbertide* (Италия) посредством нова технология за изгаряне на биомаса от земеделското и лесовъдното производство — Значителна промяна на условията за изпълнение на договора — Прекратяване — Възстановяване на изплатените суми — Лихви)

(2010/C 221/68)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Joris, assisté de A. dal Ferro, avocat)

Ответник: *Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa* (Arezzo, Италия) (представители: L. Defalque и P. Van Leynseele, avocats)

Предмет

Иск, предявен от Комисията на основание член 238 ЕО, с цел *Antiche Terre* да бъде осъдено да възстанови суми, изплатени от Европейската общност в изпълнение на договор ВМ/188/96 от 23 декември 1996 г., сключен в рамките на програма *Thermie* с три дружества, едно от които е *Antiche Terre*.

Диспозитив

1. Осъжда *Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa* да плати на Европейската комисия сумата от 479 332,40 EUR, заедно с лихви за забава, изчислени по

действащия законен италиански лихвен процент, считано от 4 януари 2004 г. до пълното плащане на дълга, след приспадане на сумата от 461 979 EUR, получена от Комисията в следствие от усвояването на 25 януари 2005 г. на банковата гаранция в нейна полза.

2. Отхвърля иска в останалата му част.

3. Осъжда *Antiche Terre* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Herhof/ СХВП — *Stabilator* („stabilator“)

(Дело T-60/09) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „stabilator“ — По-ранна словна марка на Общността „STABILAT“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 221/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH* (Solms, Германия) (представители: A. Zinnecker и T. Bösling, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: *Stabilator sp. z o.o.* (Gdynia, Полша) (представител: M. Kasprzak, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 16 декември 2008 г. (преписки № R 483/2008-4 и № R 705/2008-4) относно процедура по възражение между *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH* и *Stabilator sp. z o.o.*

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Valigeria Roncato/CXBP — Roncato („CARLO RONCATO“)

(Дело T-124/09) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „CARLO RONCATO“ — Нерегистрирани национални фигуративни марки „RV RONCATO“ и нерегистрирана национална словна марка „RONCATO“ — По-ранна национална фигуративна марка „RV RONCATO“ и по-ранна национална словна марка „RONCATO“ — Липса на вероятност от неоснователно извличане на полза от отличителния характер и от репутацията на по-ранните марки — Наличие на основателна причина за използването на заявената марка — Относителни основания за отказ — Член 8, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 221/70)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Valigeria Roncato SpA (Campodarsego, Италия)
(представители: P. Perani и P. Pozzi, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: P. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Roncato Srl (Campodarsego) (представители: M. Cartella и M. Fazzini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 януари 2009 г. (преписки № R 237/2008-1 и № R 236/2008-1) относно производство по възражение между Valigeria Roncato SpA и Roncato Srl

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Valigeria Roncato SpA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 129, 6.6.2009 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — BASF Plant Science и др./Комисия

(Дело T-293/08) (¹)

(Сближаване на законодателствата — Съзнателно освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда — Процедура за разрешаване на пускането на пазара — Неприетане на решение — Иск за установяване на неправотерно бездействие — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2010/C 221/71)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: BASF Plant Science GmbH (Ludwigshafen, Германия); Plant Science Sweden AB (Svalöv, Швеция); Amylogene HB (Svalöv); и BASF Plant Science Co. GmbH, по-рано BASF Plant Science Holding GmbH (Ludwigshafen) (представители: D. Waelbroeck и U. Zinsmeister, avocats, и D. Slater, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. O'Reilly и M. C. Zadra)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на ответника: Кралство Дания (представители: J. Bering Liisberg и R. Holdgaard)

Предмет

Искане да се установи, че като не е приела решение по нотификацията от ищите за пускането на пазара на генетично модифициран сорт картофи „Amflora“, Комисията не е изпълнила задълженията си по член 18, параграф 1 от Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 година относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕО на Съвета (ОВ L 106, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 75) и по член 5 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159).

Диспозитив

1. Отпаднало е основанието за постановяване на решение по иска.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 272, 25.10.2008 г.

**Определение на Общия съд от 29 юни 2010 г. —
Mauerhofer/Комисия**

(Дело T-515/08) (¹)

(Множествен рамков договор „Комисия 2007“ — Набиране на експерти в рамките на дейностите, свързани с предоставянето на помощ на трети държави — Експертни задачи — Марка на Комисията във връзка с броя работни дни, които подлежат на плащане — Жалба за отмяна — Липса на обжалваем акт — Недопустимост — Иск за обезщетение — Причинно-следствена връзка — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2010/C 221/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Volker Mauerhofer (Виена, Австрия) (представител: J. Schartmüller, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представител: S. Boelaert)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на заповедта на Комисията от 9 септември 2008 г. за изменение на специфичния договор 2007/146271, сключен между Комисията и договарящата страна по рамковия договор по проект „Анализ на картографията на веригата на създаване на стойност“, осъществен в Босна и Херцеговина, с която се намалява броят изработени работни дни от жалбоподателя съгласно договор между него и посочената договаряща страна, който договор последната е можела да начисли на Комисията, както и, от друга страна, искане за обезщетение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Volker Mauerhofer да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 44, 21.2.2009 г.

**Определение на Общия съд от 16 юни 2010 г. — Biocaps/
Комисия**

(Дело T-24/09) (¹)

(Конкуренция — Административно производство — Решение, с което се разпорежда проверка — Член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Съществуване на адресат на решението — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2010/C 221/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Biocaps (Orsay, Франция) (представители: Y.-R. Guillou, H. Speyart van Woerden и T. Verstraeten, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Bouquet и É. Gippini Fournier)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С(2008) 6524 на Комисията от 29 октомври 2008 година по преписка COMP/39510, с което се разпорежда на Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis, както и на всички пряко или непряко контролирани от него образувания, да се подчинят на проверка съгласно член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 1 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като явно лишена от всякакво правно основание.
2. Biocaps понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Определение на Общия съд от 21 юни 2010 г. — Meister/СХВП(Дело T-284/09 P) ⁽¹⁾

(Жалба — Публична служба — Длъжностни лица — Аттестиране — Закъсняло изготвяне на доклади за оценка — Предмет на жалбата в първоинстанционното производство — Закъснял отговор на административните жалби — Частично явно недопустила и частично явно неоснователна жалба)

(2010/C 221/74)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Herbert Meister (Muchamiel, Испания) (представител: H.-J. Zimmermann, avocat)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представители: I. de Medrano Caballero и G. Faedo, подпомагани от D. Waelbroeck и E. Winter, avocats)

Предмет

Жалба срещу Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 18 май 2009 г. по дело Meister/СХВП (F-138/06 и F-37/08, все още непубликувано в Сборника) за отмяна на посоченото съдебно решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Herbert Meister понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) в рамките на настоящото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 244, 10.10.2009 г.

Определение на Общия съд от 17 юни 2010 г. — Jurašinić/Съвет(Дело T-359/09) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Доклади на наблюдателите на Европейския съюз в зоната Книн (Хърватия) — Междинна ярка — Недопустимост — Мълчалив отказ да се предостави достъп — Правен интерес — Изрично решение, прието след подаването на жалбата — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2010/C 221/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ivan Jurašinić (Анже, Франция) (представител: A. Beguin, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: C. Fekete и K. Zielešiewicz)

Предмет

От една страна, искане да се отмени решението на Съвета на Европейския съюз от 17 юни 2009 г., с което на жалбоподателя се отказва достъп до докладите на наблюдателите на Европейския съюз в зоната Книн, Хърватия, за периода от 1 август до 31 август 1995 г. и до документите, озаглавени „ECMM RC Knin Log Reports“, както и мълчаливият отказ да се уважи искането на жалбоподателя за достъп и, от друга страна, искане Съветът да бъде задължен да предостави електронен достъп до исканите документи.

Диспозитив

1. Основанието за постановяване на решение по същество по исканията на Ivan Jurašinić за отмяна на мълчаливия отказ на Съвета на Европейския съюз да уважи молбата му за достъп до докладите на наблюдателите на Европейския съюз в зоната Книн, Хърватия, за периода от 1 август до 31 август 1995 г., и до документите, озаглавени „ECMM RC Knin Log Reports“, е отпаднало.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част като недопустила.
3. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на председателя на Общия съд от 30 юни 2010 г. — Victoria Sánchez/Парламент и Комисия

(Дело T-61/10 R)

(Обезпечително производство — Молба за постановяване на временни мерки — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост)

(2010/C 221/76)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Севиля, Испания)
(представители: първоначално N. Domínguez Varela, а впоследствие P. Suarez Plácido, avocats)

Ответници: Европейски парламент (представители: N. Lorenz, N. Görlitz и P. López-Carceller) и Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и I. Martínez del Peral)

Предмет

Молба за постановяване на временни мерки, които да гарантират физическата неприкосновеност на ищеца, неговите основни права и тези на европейските граждани, които могат да бъдат засегнати.

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. от Y срещу решение, постановено на 7 октомври 2009 г. от Съда на публичната служба по дело F-29/08, Y/Комисия

(Дело T-493/09 P)

(2010/C 221/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Y (Брюксел, Белгия) (представител: J. Van Rossum, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Съда на публичната служба, постановено на 7 октомври 2009 г. (дело F-29/08, Y/Комисия) за отхвърляне на жалбата на жалбоподателя,
- да се отмени решението от 24 май 2007 г. за уволнение на жалбоподателя,
- да се осъди Комисията да му заплати възнаграждението, което той щеше да продължава да получава, ако неговият договор не беше прекратен преждевременно, както и всички надбавки, за които може да претендира,
- да се осъди Комисията да му заплати 500 000 EUR като обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решение на Съда на публичната служба (СПС) от 7 октомври 2009 г., постановено по дело Y/Комисия, F-29/08 за отхвърляне на жалбата, с която жалбоподателят иска, от една страна, отмяна на решението на Комисията относно уволнението на жалбоподателя и, от друга страна, обезщетение.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че СПС допуска грешки при прилагане на правото:

- като приема, че Комисията не е имала задължение да се консултира с комитета по атестиране, докато Решение на Комисията от 7 април 2004 г. за приемане на общите разпоредби за изпълнение относно процедурите, уреждащи наемането на работа и заетостта на договорно наетите служители налагало такова консултиране,
- като приема, че жалбоподателят е бил уволнен законосъобразно, при положение, че той не е могъл да изложи забележките си по становището на комитета по атестиране, което не му е било съобщено,

- като постановява, че несъобщаването на становището на комитета по атестиране на жалбоподателя не нарушавало правото му на защита,
- като приема, че решението за уволнение не се основава на становището на комитет по атестиране, въпреки че това становище било изрично посочено в мотивите на решението за уволнение,
- като счита, че институцията се основава единствено на твърденията за нарушение и на фактическите обстоятелства, посочени в оценката от срока на изпитване на жалбоподателя, докато от текста на това решение било видно, че то се основава на аспекти във връзка с твърдения за пасивна корупция,
- като счита, че решението за уволнение е надлежно обосновано, докато то се основавало на направени твърдения за нарушение и на настъпили фактически обстоятелства преди постъпването на служба на жалбоподателя като договорно нает служител, и
- като приема, че решението за уволнение не е дисциплинарно наказание, при положение, че неизпълнението, в което е упрекван жалбоподателя, довежда до откриване на дисциплинарно производство, което обхваща същите фактически обстоятелства и същото поведение, върху които се основава решението за уволнение.

Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Danzeisen/Комисия

(Дело T-242/10)

(2010/C 221/78)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Werner Danzeisen (Eichstetten, Германия) (представител: H. Schmidt, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Регламент (ЕС) № 271/2010 на Комисията, доколкото с него се изменя Регламент (ЕО) № 889/2008, така че с точка 9 от раздел А от приложение XI към последния се въвежда законово задължение знакът за биологично производство на ЕС по смисъла на член 57 да

се прилага „в съответствие с правилата, при които той е регистриран [...] в Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс“, и по-специално доколкото тези правила (Правилата за използване на колективната марка) предвиждат:

- че съгласно член 2, параграф 4 никой, включително жалбоподателят, няма право да използва знака за биологично производство на ЕС, без да е оправомощен от контролните или надзорните органи, учредени или признати съгласно правото на Съюза („without empowerment from the Bodies designed or recognised in accordance with the Community Regulations“),

- правило за изключване на отговорността съгласно член 4, при което Европейският съюз не гарантира възможността за използване в Европейския съюз на знака за биологично производство на ЕС, а гарантира единствено самата правосубектност на Европейския съюз и правата му върху знака за биологично производство на ЕС („except to the extent of its corporate existence and of its underlying entitlement to the Organic Farming Mark“), тоест отговорността на Европейския съюз е ограничена само до правното съществуване на Европейския съюз и до правото му да регистрира марката,

- че съгласно член 7, параграф 2, второ изречение се допуска съвместното съществуване на Правилата за използване на колективната марка във връзка със знака за биологично производство на ЕС и на националните правила и правилата на ЕС, но при условие че при спорове относно използването на знака за биологично производство на ЕС се прилагат Правилата за използване, които в такива случаи имат предимство пред останалите правила, и в частност пред Регламент (ЕС) № 271/2010 („in case of conflict concerning the use of the Organic Farming Mark, the provisions of the present regulations on use and management shall be applied and take precedence over the other rules“),

- че съгласно член 9, параграф 3 се забранява употребата на знака за биологично производство на ЕС по начин, който е израз на пренебрежително или критично отношение към Европейския съюз или Правилата за използване на колективната марка, при които знакът е регистриран в Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс,

- че съгласно член 12, параграф 1 Европейският съюз си запазва правото пряко да проверява стоките и рекламните материали, които носят знака за биологично производство на ЕС, и редовно да изисква мостри от тях,

— че съгласно член 15, параграф 1 Европейският съюз (следователно Европейската комисия, която го представява) си запазва правото да тълкува Правилата за използване на колективната марка, поради което това тълкуване остава извън компетентността на съдилищата на Европейския съюз,

— че съгласно член 15, параграф 2 към Правилата за използване на знака за биологично производство на ЕС се прилага белгийското право,

— ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва изменението на приложение XI към Регламент (ЕО) № 889/2008 ⁽¹⁾ с Регламент (ЕС) № 271/2010 ⁽²⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят на първо място изтъква, че е налице нарушение на член 297, параграф 1, трета алинея от ДФЕС, доколкото точка 9 от раздел А от приложение XI към Регламент № 889/2008 съгласно изменението с Регламент № 271/2010 препраща към Правилата за използване на колективната марка, които Комисията е определила при регистрирането на знака за биологично производство на Европейския съюз в Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс, и доколкото тези правила не са публикувани в Официален вестник, въпреки че в резултат от препращането имат същата задължителна сила като разпоредбите на самия регламент на Комисията.

На второ място жалбоподателят поддържа, че динамичното препращане към Правилата за използване на колективната марка дава възможност на Комисията по собствено усмотрение и без участието на държавите членки да изменя действителното съдържание на Регламент № 271/2010, като по този начин се заобикаля и накърнява легитимността, която участието на държавите членки осигурява на законодателния акт.

На трето място жалбоподателят възражава срещу предписанието на Правилата за използване на колективната марка, че никой няма право да използва знака за биологично производство на Европейския съюз, без да е оправомощен от контролните или надзорните органи. Според жалбоподателя това правило е несъвместимо с член 24, параграф 2 и член 25, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007 ⁽³⁾, тъй като с тези разпоредби се учредява право на предприятията с контролирано биологично производство да поставят знака за биологично производство на Европейския съюз върху отговарящите на изискванията на регламента биопродукти.

На четвърто място жалбоподателят изтъква, че Правилата за използване на колективната марка предвиждат правило за изключване на отговорността в полза на Европейската комисия,

чрез което последната неправомерно се освобождава от законното си задължение да не причинява вреди другиму, включително на жалбоподателя.

На пето място жалбоподателят поддържа, че както е предвидено в Правилата за използване на колективната марка, при споровете винаги се прилагат с предимство спрямо останалите законодателни актове на Европейския съюз и спрямо националните закони, в резултат от което се нарушава принципът за предимството на правото на Съюза.

На шесто място жалбоподателят твърди, че Правилата за използване на колективната марка му забраняват да използва знака за биологично производство на Европейския съюз по начин, който е израз на критично отношение към Европейския съюз. По този начин произволно и неоснователно се накърнявало основното му право на свободно изразяване.

На седмо място жалбоподателят изтъква, че Правилата за използване на колективната марка предвиждат право на Европейската комисия да изисква мостри от операторите, които използват знака за биологично производство на Европейския съюз, и да ги проверява, с което Комисията си осигурява право за пряка намеса в работата на предприятията и нарушава разпределението на правомощията между нея и държавите членки.

На осмо място жалбоподателят възражава срещу регистрацията от страна на Европейския съюз на знака за биологично производство на Европейския съюз като колективна марка, тъй като това било, наред с останалото, и несъвместимо с Регламент № 834/2007.

На девето място жалбоподателят поддържа, че с Правилата за използване на колективната марка Комисията си запазва правото сама да тълкува тези правила, с което нарушава изключителното правомощие за тълкуване, предоставено на Съда.

На последно място според жалбоподателя приложимото право за Правилата за използване на колективната марка, а именно белгийското право, което в резултат следва да се прилага и спрямо жалбоподателя, е определено произволно.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 889/2008 на Комисията от 5 септември 2008 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетането и контрола (ОВ L 250, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 271/2010 на Комисията от 24 март 2010 година за изменение на Регламент (ЕО) № 889/2008 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета във връзка със знака за биологично производство на Европейския съюз (ОВ L 84, стр. 19).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91 (ОВ L 189, стр. 1).

**Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Tsakiris-Mallas/
СХВП — Seven (7 Seven Fashion Shoes)**

(Дело T-244/10)

(2010/C 221/79)

Език на жалбата: гръцки

Страни

Жалбоподател: Tsakiris-Mallas A.E. (Argyroupoli Attiki, Гърция)
(представяван от адв.N. Simantiras)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Seven
S.p.A. (Торино, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 22 март 2010 г., производство R 1045/2009-2,
- да уважи заявка за регистрация № 5445481 на фигуративна марка на Общността „7Seven Fashion Shoes“ за стоки от класове 18 и 25 и
- да осъди насрещните страни да заплатят съдебните разходи, включително разходите за производството по възражение и производството по обжалване пред СХВП.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателя

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „7Seven Fashion Shoes“ за стоки от класове 18 и 25, заявка за регистрация № 5445481

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: насрещната страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: италианска фигуративна марка

„7Seven“, регистрационен номер 769296 за стоки от класове 14, 16 и 18; италианска фигуративна марка „Seven“, регистрационен номер 928116 за стоки от класове 16 и 18

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и отхвърля заявката за регистрация на стоките от клас 18.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав неправилно е достигнал до извода, че е налице вероятност от объркване между съответните знаци; нарушение на член 65, параграф 2 във връзка с член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав напълно се е въздържала да разгледа въпроса дали следва да се приложи член 8, параграф 5 от регламента.

**Жалба, подадена на 9 юни 2010 г. от Luigi Marcuccio
срещу Определение на Съда на публичната служба от
25 март 2010 г. по дело F-102/08, Marcuccio/Комисия**

(Дело T-256/10 P)

(2010/C 221/80)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- във всички случаи: да се отмени изцяло и без никакво изключение обжалваното определение,
- да се обяви за напълно допустима първоинстанционната жалба във връзка, с която е издадено обжалваното определение,
- като главно искане: да се уважат изцяло и без никакво изключение исканията на жалбоподателя, съдържащи се в първоинстанционната жалба,

- да се осъди ответника да заплати на жалбоподателя всички съдебни разходи, разходи и хонорари, които последният е понесъл и продължава да понася както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване,
- при условията на евентуалност: да се върне делото на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в друг състав, по съществото на същото.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Определение на Съда на публичната служба (СПС) от 25 март 2010 г. С това Определение се отхвърля отчасти като явно недопустима и отчасти като явно неоснователна жалба с предмет установяване на несъществуването или поне отмяната на решението, с което Комисията отказва да изпрати на жалбоподателя копие от снимките, направени при преместването от служебното му жилище в Луанда (Ангола) и да унищожи всеки документ, свързан с това преместване, както и да осъди Комисията да му изплати обезщетение за вредите, причинени от обстоятелството, че ответникът е извършил това преместване против волята на жалбоподателя.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква пълната липса на мотиви, както и нарушението на процесуалните правила относно събирането на доказателствата, на принципа на равенство на страните по спора, на член 94 от Процедурния правилник на СПС, на задължението за полагане на грижа на Комисията спрямо жалбоподателя и на задължението за добра администрация.

Жалбоподателят изтъква също, че СПС е пропуснал да се произнесе по три от исканията му.

Жалба, подадена на 4 юни 2010 г. — Италия/Комисия

(Дело T-257/10)

(2010/C 221/81)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Комисията от 24 март 2010 г. C(2010) 1711 окончателен, с предмет държавна помощ № C 4/2003 (ex NN 102/2002);
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Италианската република подава жалба пред Общия съд на Европейския съюз срещу Решение на Комисията от 24 март 2010 г. C(2010) 1711 окончателен, с предмет държавна помощ № C 4/2003 (ex NN 102/2002), за която е изпратено уведомление с писмо от 25 март 2010 г. SG Greffe (2010) D/4224. С това решение, прието вследствие на Решение на Съда по дело C-494/06 Р Комисия/Италия и WAM за отхвърляне на жалбата на Комисията срещу решението на Общия съд, с което се уважават жалбите, подадени от Италия и от дружество WAM срещу Решение 2006/177/ЕО на Комисията относно държавна помощ C 4/2003 (ex NN 102/2002), приведена в изпълнение от Италия в полза на дружество WAM, мерките за помощ върху лихвения процент, приети в полза на WAM S.p.A. по силата на Закон 394/81, и отнасящи се до подкрепа на италианския износ през 1995 г. и 2000 г. се квалифицират като несъвместими с общи пазар.

В подкрепа на жалбата си Италианската република изтъква:

Първо правно основание. Нарушение на член 4, параграф 5 на Регламент № 659/99/ЕО⁽¹⁾ и на принципа *ne bis in idem*. В това отношение се твърди, че предходното решение на Комисията, прието през 2004 г. относно същата помощ, е отменено в неговата цялост и с обратна сила от Първоинстанционния съд от Съда. Това предопределя мълчаливото съгласие на Комисията относно помощта, произтичащо от решението да се открие официална процедура по разследване през януари 2003 г. Освен това трябва да се приложи принципът *ne bis in idem*.

Второ правно основание. Нарушение на член 108, параграфи 2 и 3 ДФЕС и на членове 4, 6, 7, 10, 13, 20 от Регламент (ЕО) № 659/99. Според Италианската република в новото решение се съдържа изцяло нова проверка на въпросната помощ. Следователно новото решение е трябвало да се приеме в резултат на състезателна официална процедура по разследване с държавата членка и съответните страни.

Трето правно основание. Нарушение на силата на пресъдено нещо. Според жалбоподателя решенията на Общия съд и на Съда по повод на предходната помощ се ползват със сила на пресъдено нещо относно факта, че помощта не поставя в по-благоприятно положение износа, а разходите за навлизане на трети пазари и относно факта, че само общо извършени позовавания на принципите, свързани с държавните помощи, които засягат пряко вътрешния пазар, не са достатъчни, за да се мотивира решение с предмет помощ, която влияе пряко върху трети пазар и която освен това не е на висока стойност. В новото решение обаче Комисията не взема предвид силата на пресъдено нещо, а явно се придържа единствено към тези принципи.

Четвърто правно основание. Нарушение на принципа на състезателното начало и на член 20 от Регламент (ЕО) № 659/99. Липса на разследване. По този въпрос жалбоподателят пояснява, че новото решение е било прието при използването като критерий за проверка на университетско изследване от 2009 г. относно предприятието получател, което Комисията не е предала на заинтересованите страни и което не е било предмет на каквото и до било обсъждане с тях преди приемането на новото решение.

Пето правно основание. Нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и на член 1, параграф 1, буква г) и член 2 от Регламент (ЕО) № 1998/2006. Нарушение на силата на пресъдено нещо. Състезателност. Италианската република счита, че въпросните помощи се обхващат от прилагането на Регламент 1998/2006 относно помощите „de minimis“, тъй като са на стойност под 200 000 EUR за три години. Поради тази причина те не представляват държавни помощи и следователно не трябва да бъдат предмет на уведомление. Този регламент се прилага, тъй като установеното обстоятелство, че не става въпрос за помощи при износ, е придобило сила на пресъдено нещо.

Шесто правно основание. Нарушение на член 107, параграф 3, букви в) и д) ДФЕС и на член 4, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 70/2001. При всички положения става въпрос за съвместими помощи по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тъй като те са предназначени да допринесат за международното измерение на дейността на общностните предприятия. Решението не взема предвид тази проверка.

Седмо правно основание. Нарушение на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/99 и на принципа на пропорционалност. При всички положения стойността на помощта, която трябва да се възстанови, е изчислена прекомерно: ефективната помощ е резултат от разликата между референтния лихвен процент към момента на изплащането на отделните части от финансирането и субсидирания лихвен процент, а не от разликата между референтния лихвен процент, в сила към съответния (много по-ранен) момент, в който финансирането е било предоставено, и посоченият субсидиран лихвен процент.

Италианската република изтъква и нарушение на задължението за мотивиране, както и нарушение на принципа на оправданите правни очаквания.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 7 юни 2010 г. — Microban International и Microban (Europe)/Комисия

(Дело T-262/10)

(2010/C 221/82)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Microban International Ltd. (Huntersville, Съединените щати) и Microban (Europe) Ltd. (Heath Hayes, Обединеното кралство) (представител: M. S. Rydelski, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отмени Решение № 2010/169 на Комисията от 19 март 2010 година относно невключването на 2,4,4'-трихлоро-2'-хидроксифенилов етер в списъка на Съюза на добавките, които могат да бъдат използвани за производството на материали и предмети от пластмаси, предназначени за контакт с храни съгласно Директива 2002/72/ЕО (ОВ L 75, стр. 25) и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателите искат съгласно член 263 ДФЕС отмяната на Решение № 2010/169 на Комисията от 19 март 2010 година относно невключването на 2,4,4'-трихлоро-2'-хидроксифенилов етер в списъка на Съюза на добавките, които могат да бъдат използвани за производството на материали и предмети от пластмаси, предназначени за контакт с храни съгласно Директива 2002/72/ЕО (¹) (ОВ L 75, стр. 25), нотифицирано под номер C(2010) 1613.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват следните правни основания:

Първо, обжалваното решение не е съобразено с процедурата за издаване на разрешение съгласно Рамковото споразумение ⁽²⁾, тъй като липсва законово основание за приемането му.

Второ, решението на ответника да не включи разглеждания продукт в списъка на Съюза на добавките, прието без да се вземе решение за управление на риска и основаващо се само на оттеглянето на първоначалното заявление за разрешение, нарушава процедурата за издаване на разрешение за разглеждания продукт.

Трето, ответникът е накарнал оправданите правни очаквания на жалбоподателя като не е дал възможност за замяна на първоначалния заявител за разглеждания продукт.

Накрая, процедурата, довела до приемането на обжалваното решение, не е в съответствие с общите принципи на правото на ЕС като принципите на добра администрация, на прозрачност и на правна сигурност.

⁽¹⁾ Директива 2002/72/ЕО на Комисията от 6 август 2002 година относно материали и предмети от пластмаси, предназначени за контакт с храни (ОВ L 220, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 84).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, и за отмяна на Директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО (ОВ L 338, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 45, стр. 247).

Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия

(Дело T-263/10)

(2010/C 221/83)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Испания (представител: г-жа Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Европейската комисия от 8 април 2010 г. за прекратяване на плащането по искане за междинно плащане, изпратено от Испания на 17 декември 2009 г., по мотиви, изложени в част I от правните съображения на този акт;
- да се уважи искането за плащане на лихви от Европейската комисия поради забавата при реалното изплащане на неоснователно спрените междинни плащания;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Комисията да прекъсне срока за плащане по искането за междинно плащане, изпратено от Испания на 17 декември 2009 г. Посоченото искане за междинно плащане в размер на 2 717 227,26 EUR е по оперативна програма за подпомагане от Общността чрез Европейския социален фонд, в рамките цел „Регионална конкурентоспособност и заетост“ на Comunidad Autónoma de Baleares [Автономна област Балеарски острови] (CCI 2007ESO52PO005).

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква следното:

- Нарушение на член 91, параграф 1, буква а) от Регламент № 1083/2006 ⁽¹⁾ на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд, доколкото без да прибегне до доклад на национален или общностен одитиращ орган, който да сочи за наличие на съществени недостатъци във функционирането на системите за управление и контрол, и без да са налице такива недостатъци, с обжалваното решение Комисията е прекъснала срока за плащане по искането за междинно плащане, изпратено от Испания.
- Нарушение на одобрената от Комисията стратегия за контрол, доколкото Комисията е прекъснала срока за плащане по посоченото искане за междинно плащане като е приела липсата на одити на системите за съществено забавяне при изпълнението на стратегията, въпреки че посочената стратегия е позволявала на Кралство Испания да представи одитите на системите до 30 юни 2010 г.
- Нарушение на принципа на правна сигурност, доколкото това, за което Комисията упреква Кралство Испания, е че не е извършило одитите на системите по-рано от предвиденото в уговорения със самата Комисия график, поради което това изискване не е било предвидимо за испанските власти.

- Нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, доколкото националните органи са действали съгласно графика на одитите, одобрен от Комисията като част от стратегията, и са спазвали този график, без в нито един момент Комисията да покаже, че това представлява някакъв недостатък на системата за управление и контрол.
- Нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като приетата от Комисията мярка е непропорционална и противоречи на ефективното финансово управление и тъй като съществуват правни средства за постигане на същата цел, чиито последици не са така тежки.
- На последно място, Кралство Испания претендира лихви за забава по член 87, параграф 2 от Регламент № 1083/2006, член 83 от Регламент № 1605/2002⁽²⁾ и по член 106, параграф 5 от Регламент № 2342/2002 на Комисията⁽³⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ L 210, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 64).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 25, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽³⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия

(Дело Т-264/10)

(2010/С 221/84)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: г-жа Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Европейската комисия от 10 май 2010 г. за прекратяване на плащането по искане за

междинно плащане, изпратено от Испания на 18 декември 2009 г., по мотивите, изложени в част I от правните съображения на този акт;

- да се уважи искането за плащане на лихви от Европейската комисия поради забавата при реалното изплащане на неоснователно спрените междинни плащания;

- да се осъди Европейска комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Комисията да прекъсне срока за плащане по искането за междинно плащане, изпратено от Испания на 18 декември 2009 г. Посоченото искане за междинно плащане в размер на 37 320 854,12 EUR е по оперативна програма за подпомагане от Общността чрез Европейския социален фонд на борбата срещу дискриминацията в рамките на цели „Сближаване“ и „Регионална конкурентноспособност и заетост“ в Испания (CCI 2007ESO5UPO002).

Правните основания и основните твърдения са изложени по дело Т-263/10, Испания/Комисия.

Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия

(Дело Т-265/10)

(2010/С 221/85)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: г-жа Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Европейската комисия от 15 април 2010 г. за прекратяване на плащането по искане за междинно плащане, изпратено от Испания на 11 декември 2009 г., по мотивите, изложени в част I от правните съображения на този акт;

— да се уважи искането за плащане на лихви от Европейската комисия поради забавата при реалното изплащане на неоснователно спрените междинни плащания;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Комисията да прекъсне срока за плащане по искането за междинно плащане, изпратено от Испания на 11 декември 2009 г. Посоченото искане за междинно плащане в размер на 27 754 408,38 EUR е по оперативна програма за подпомагане от Общността чрез Европейския социален фонд в рамките на цел „Сближаване“ на Comunidad Autónoma de Galicia [Автономна област Галиция] (CCI 2007ESO51PO004).

Правните основания и основните твърдения са изложени по дело T-263/10, Испания/Комисия.

Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Испания/Комисия

(Дело T-266/10)

(2010/C 221/86)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: г-жа Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Европейската комисия от 11 май 2010 г. за прекратяване на плащането по искане за междинно плащане, изпратено от Испания на 10 декември 2009 г., по мотивите, изложени в част I от правните съображения на този акт;

— да се уважи искането за плащане на лихви от Европейската комисия поради забавата при реалното изплащане на неоснователно спрените междинни плащания;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Комисията да прекъсне срока за плащане по искането за междинно плащане, изпратено от Испания на 10 декември 2009 г. Посоченото искане за междинно плащане в размер на 6 509 540,26 EUR е по оперативна програма за подпомагане от Общността чрез Европейския социален фонд в рамките на цел „Регионална конкурентоспособност и заетост“ на País Vasco [Баската автономна област] (CCI 2007ESO52PO010).

Правните основания и основните твърдения са изложени по дело T-263/10, Испания/Комисия.

Жалба, подадена на 8 юни 2010 г. — Conceria Kara/СХВП — Dima (KARRA)

(Дело T-270/10)

(2010/C 221/87)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Италия) (представител: P. Picciolini, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав от 29/03/10, който се е произнесъл по жалба срещу решението на СХВП в производство по възражение (преписка № 1171453), подадена от Conceria Kara, с което се отхвърля заявката за марка на Общността № 5346457.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: DIMA — TEKSTIL DERI INSAAT MADEM TURIZM ORMAN URÜNLERE SANAYI VE TICARET LTD. STI.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „KARRA“ за стоки и услуги от класове 3, 9, 18, 20, 24, 25 и 35.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: италиански фигуративни марки „KARA“ (№ 765 532 за стоки от класове 35, и № 761 972 за стоки и услуги от класове 18 и 25), фигуративна марка на Общността № 887 810 („KARA“) за стоки, които между другото принадлежат към класове 18 и 25, и търговското наименование на италианското дружество „CONCERIA KARA S.R.L.“, чиято употреба се иска за същите стоки и услуги като предходните марки.

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: липса на мотиви; неправилно тълкуване и прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — Н/Съвет и др.

(Дело T-271/10)

(2010/C 221/88)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Н (Catania, Италия) (представители: С. Mereu и М. Velardo, lawyers)

Ответници: Съвет на Европейския Съюз, Европейска комисия и Полицейска мисия на Европейския съюз в Босна и Херцеговина („ПМЕС“)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното решение от 7 април 2010 г. и ако е необходимо — решението от 30 април 2010 г.,

— да се осъдят ответниците да заплатят обезщетение за претърпените от жалбоподателя вреди и загуби, които се оценяват на 30 000,00 EUR, и

— да се осъдят ответниците да заплатят съдебните разноски ведно с лихва в размер на 8 %.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят цели отмяна на решението на Полицейската мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина (БиХ) от 7 април 2010 г. и ако е необходимо на последващото потвърдително решение, постановено на 30 април 2010 г., с което жалбоподателят е преназначен от генералния щаб на мисията в Сараево в регионалното бюро в Баня Лука и понижен в степен. Освен това на основание член 340 ДФЕС жалбоподателят иска да му се присъди обезщетение за вреди и загуби в размер на 30 000,00 EUR.

Жалбоподателят сочи, че Общият съд е компетентен да разгледа настоящия спор в съответствие с Определение на Съда на публичната служба от 9 октомври 2006 г. по дело F-53/06, *Gualtieri/Комисия*.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място жалбоподателят изтъква злоупотреба с власт, тъй като преназначаването не се обосновава с обективна причина.

На второ място жалбоподателят счита, че обжалваното решение е неправилно поради липса на мотиви, като се има предвид, че Полицейската мисия на Европейския съюз в Босна и Херцеговина не е обосновала оперативните причини, довели до преназначаването.

На трето място, жалбоподателят изтъква, че е налице явна грешка в преценката като се има предвид, че не е имало необходимост спешно да се преназначи прокурор в регионалното бюро в Баня Лука.

В допълнение той сочи, че е налице нарушение на Решение № 2009/906/ОВППС от 8 декември 2009 година⁽¹⁾, тъй като ръководителят на мисията не е бил оправомощен да преназначи член на личния състав, а само да осигурява ежедневното ръководство на личния състав.

На последно място жалбоподателят иска да му се присъди обезщетение за претърпени поради психически тормоз вреди и загуби.

⁽¹⁾ Решение 2009/906/ОВППС на Съвета от 8 декември 2009 година относно Полицейската мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина (БиХ) (ОВ L 322, 2009 г., стр. 22).

Жалба, подадена на 18 юни 2010 г. — Olive Line International/CXВП — O. International (O LIVE)

(Дело T-273/10)

(2010/C 221/89)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Olive Line International, S.L. (Мадрид, Испания)
(представител: P. Koch Moreno, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: O. International, S.r.l (Spoleto, Италия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 април 2010 г. по преписка R 4/2009-4;

— да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски; и

— да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски, в случай че встъпи по настоящото дело.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „O LIVE“ за стоки и услуги от класове 3 и 44 — заявка за регистрация на марка на Общността № 5715008

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: общностна регистрация № 5086657 на фигуративната марка „Olive Line“ за стоки от класове 3, 29 и 30; испанска регистрация № 2741533 на фигуративната марка „Olive Line“ за стоки от класове 3, 29 и 30; испанска регистрация № 2525564 на словната марка „Olive Line“ за стоки от клас 3

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че не съществува вероятност от объркване между съответните марки.

Жалба, подадена на 21 юни 2010 г. — Wesergold Getränkeindustrie/CXВП — Lidl Stiftung („WESTERN GOLD“)

(Дело T-278/10)

(2010/C 221/90)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Германия) (представители: P. Goldenbaum, I. Rohr и T. Melchert, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 24 март 2010 г. по преписката № R 770/2009-1,

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Lidl Stiftung & Co KG.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „WESTERN GOLD“ за стоки от клас 33

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална словна марка и словна марка на Общността „WeserGold“ за стоки от класове 29, 31 и 32; национална и международна словна марка „Wesergold“ за стоки от класове 29, 31 и 32 и национална словна марка „WESERGOLD“ за стоки от клас 32

Решение на отдела по споровете: приема възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отхвърля възражението.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като съществува вероятност от объркване между конфликтните марки; нарушение на член 64, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като апелативният състав нито е върнал делото на отдела, взел оспореното решение, нито е проверил основателността на възражението; по-нататък — нарушение на член 75, второ изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009 поради нарушение на правото на изслушване на жалбоподателя, както и нарушение на член 75, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като апелативният състав не е мотивирал решението си.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 30 юни 2010 г. — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap/Комисия

(Дело T-286/10)

(2010/C 221/91)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Fondation de l'Institut de Recherche Idiap (представител: G. Chapus-Rapin, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— предварително искане: да бъде придадено суспензивно действие на настоящата жалба,

— главно искане:

— жалбата да се обяви за допустима,

— жалбата да се допусне за разглеждане,

— в резултат от това:

— да се отмени Решение от 11 май 2010 г., постановено от Европейската комисия,

— да се обяви, че разходите, свързани с изследователите на IDIAP, които имат безсрочни трудови договори и които работят по програмите AMIDA, BACS и DIRAC, могат да бъдат посрещнати от външните фондове на Европейския съюз,

— да се разпорежи, че IDIAP не следва да възстановява 98 042,45 EUR за DIRAC и 251 505,76 EUR за AMIDA;

— да се осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски, свързани с производството,

- да се осъди Европейската комисия да понесе разходите и адвокатските хонорари на IDIAP,
- при условията на евентуалност:
 - жалбата да се обяви за допустима,
 - жалбата да се допусне за разглеждане,
- в резултат от това:
 - да се отмени Решение от 11 май 2010 г., постановено от Европейската комисия,
 - да се разпреди Европейската комисия да осъществи повторен одит на IDIAP и той да бъде поверен на институция, различна от Treureva;
 - да се осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разходи, свързани с производството,
 - да се осъди Европейската комисия да понесе разходите и адвокатските хонорари на IDIAP.
- оперативни разходи, които не са допустими, и не се считат за допълнителни разходи, свързани с проектите, доколкото:
- моделът на договор в основата на договорите AMIDA, BACS и DIRAC не изключвал безсрочните трудови договори от допустимите разходи,
- връзката между трудовите договори на изследователите и проектите AMIDA, BACS и DIRAC била изрично посочена в трудовите договори,
- трудовите договори на изследователите съществували единствено поради осъществяването на проектите, тъй като жалбоподателят не разполагал със свои средства, за да заплаща на изследователите извън проектите,
- най-добрият способ да се осигури възможността за прекъсване на правоотношенията с изследователите при завършване на един проект бил безсрочният трудов договор, тъй като съгласно швейцарското право (мястото на установяване на жалбоподателя) такъв договор може да бъде прекратен по всяко време, без да е необходима обосновка за това, при спазване на кратък срок за предизвестие,
- тълкуването на Комисията противоречи на принципа на добросъвестност и на оправданите правни очаквания, тъй като това тълкуване е било изменяно постепенно,
- при условията на евентуалност, процедурата по одита — предмет на обжалваното решение, страда от непоправими пороци, които трябва да доведат до неговата отмяна.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба, която се основава на арбитражна клауза, по същество жалбоподателят иска Общият съд да установи, че се приемат за допустими разходите, възникнали във връзка с изследователите, които имат трудови договори в рамките на договорите AMIDA, BACS и DIRAC, част от специфичните програми за изследвания, технологично развитие и демонстрации, с наименования „Интегриране и укрепване на европейското изследователско пространство (2002—2006 г.)“ и „Технологии на информационното общество (2000—2006 г.)“.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва, че:

- е произволно или най-малкото, неоснователно тълкуването на Европейската комисия на договорите AMIDA, BACS и DIRAC, съгласно което разходите във връзка с безсрочни трудови договори на изследователите са обикновени

Определение на Общия съд от 18 юни 2010 г. — Ecolan Research & Development/CXBП (CAPS)

(Дело T-452/07) ⁽¹⁾

(2010/C 221/92)

Език на производството: шведски

Председателят на пети състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 23.2.2008 г.

Определение на Общия съд от 18 юни 2010 г. — Global Digital Disc/Комисия**(Дело T-96/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/93)

Език на производството: немски

Председателят на трети състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Определение на Общия съд от 16 юни 2010 г. — CPS Color Group/CХВП — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)**(Дело T-295/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/94)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.9.2008 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 9 юни 2010 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело F-56/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Иск за обезщетение — Достъп на администрацията до служебното жилище на длъжностно лице — Зачитане на жилището и на личния живот)

(2010/С 221/95)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представители: адв. G. Cipressa, впоследствие адв. G. Cipressa и адв. L. Mansullo, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: J. Currall и С. Berardis-Kayser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Отмяна на решението на Комисията, с което се отхвърля искането на жалбоподателя с предмет, от една страна, обезщетение за вредите, претърпени поради факта, че на 8 април 2002 г. служители на Комисията са влезли в служебното му жилище в Луанда и от друга страна — предаване на копията от направените по този повод снимки и унищожаването на всички документи, свързани с това събитие

Диспозитив

- Осъжда Европейската комисия да заплати на г-н Marcuccio сумата от 5 000 EUR.
- Отменя Решението от 11 септември 2008 г. на Европейската комисия, в частта в която отхвърля искането на г-н Marcuccio от 24 април 2008 г. за изпращане и унищожаване на снимките и за съобщаване на информацията относно това унищожаване.
- Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски и една четвърт от съдебните разноски на г-н Marcuccio.

- Г-н Marcuccio понася три четвърти от направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 29.8.2009 г., стр. 48.

Жалба, подадена на 11 юни 2010 г. — Kaser/Комисия

(Дело F-45/10)

(2010/С 221/96)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ferdinand Kaser (Брюксел, Белгия) (представител: M. Schober, lawyer)

Отговорник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Първо, отмяната на влязлото в сила на 15 август 2009 г. Решение CMS 07/046 на Европейската комисия за отстраняване на жалбоподателя от длъжност, без намаляване на пенсионните му права, и отмяната на всички решения, приети срещу жалбоподателя в периода между септември 2003 г. до отстраняването му от длъжност и второ, искане за обезщетение.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- Да отмени Решение CMS 07/046 на основание тормоз, лошо управление и злоупотреба с основното право на изслушване,
- да отмени всички решения, приети от ОН срещу жалбоподателя в периода между септември 2003 г. и неговото отстраняване от длъжност, на основание тормоз и лошо управление поради злоупотреба с правото на жалбоподателя да бъде изслушан,
- да допусне изслушването на жалбоподателя в съответствие с член 7, параграф 1 и член 24 от Правилника за длъжностните лица и да се вземат предвид направените искания от февруари и март 2008 г.,

— да се присъди на жалбоподателя символично обезщетение от едно (1) евро за компенсиране на неимуществените и професионални вреди, които е претърпял в рамките на настоящото обжалване, доколкото целта на подобна жалба не е получаването на пари, а признаването на достойнството и професионалната репутация на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 18 юни 2010 г. — Несц/Комисия

(Дело F-47/10)

(2010/C 221/97)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: André Несц (Chaumont-Gistoux, Белгия) (представител: L. Vogel, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяната на решенията на Комисията, с които се отказва на жалбоподателя да му бъде призната частична трайна инвалидност по смисъла на член 73 от Правилника за длъжностните лица и му се възлага да поеме една част от медицинските възнаграждения и разноски, направени в хода на дейността на медицинската комисия.

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на ОН от 5 март 2010 г. (съобщено с електронна поща от 8 март 2010 г.) за отхвърляне на жалбата на жалбоподателя от 9 декември 2009 г. срещу две административни решения от 7 септември 2009 г., с които съответно по окончателен начин се отказва на последния да му бъде призната каквато и да било инвалидност в рамките на член 73 от Правилника и му се налага да понесе половината от разноските и възнагражденията на председателя на медицинската комисия на стойност от 500 EUR (впоследствие намалени на 300 EUR), а също и пълния размер (впоследствие 60 %) от разноските и възнагражденията на медицинското лице, което го е представлявало в рамките на дейността на посочената медицинска комисия,

— да се отменят и посочените решения от 7 септември 2009 г.,

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 24 юни 2010 г. — De Nicola/ЕИБ

(Дело F-49/10)

(2010/C 221/98)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Carlo De Nicola (Strassen, Люксембург) (представител: L. Isola, avvocato)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението, съобщено на жалбоподателя на 11 май 2010 г., в частта, в която възпрепятства опита за уреждане на спора по взаимно съгласие като отхвърля мълчаливо искането за възстановяване на медицински разходи, свързани с лазерна терапия, и осъждане на ответника да заплати на жалбоподателя сумата от 3 000 EUR, заедно с лихвите и вредите от ревалоризацията на паричната единица на признатите суми.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението, съобщено с електронно писмо от 11 май 2010 г.,

— да се осъди ЕИБ да възстанови на жалбоподателя сумата от 3 000 EUR, платена за осъществена през 2007 г. лазерна терапия, освен поправянето на вредите от обезценяването на паричната единица и лихвите върху признатите суми,

— да се осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 3 юли 2010 г. — Merhzaoui/Съвет

(Дело F-52/10)

(2010/C 221/99)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mohamed Merhzaoui (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Предмет на производството

Отмяна на решението от 12 май 2010 г. за изготвяне на окончателен атестационен доклад на жалбоподателя за периода от 1 януари 2008 г. до 30 юни 2009 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 12 май 2010 г. за изготвяне на окончателен атестационен доклад на жалбоподателя за периода от 2008—2009 г.,
 - да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.
-

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG